

**Прокімены, һ ѧпօсгѡлы, һ ѧллнѧдіа, һ ԑнлїа днєвнїи.
Вз понедѣльникъ**

Вз Недѣлю Вечера

**Прокіменъ глагълъ һ: Се нынѣ благословнте * гдѣ вси рабы Гдни:
Стіхъ: Стоѧщіи въ храмѣ Гдни, во добрѣхъ добмы бѣла нашегѡ.**

Вз понедѣльникъ На Дітঢргіи

**Прокіменъ глагълъ д: Творлй ѧгѓлы своѣ дхї, * һ ѧлгїи своѣ пламень Ӧгненныи.
Стіхъ: Благословнѣ дышѣ моѧ Гдѣ, Гднѣ бѣже моя, воззвеличнаѧ ԑснѣ տѣлѡ.**

ѧплъ изъ Եвр҃емъ, Зачало 7е.

Братье, ѧще глаголанное ѧгѓлы слово бысть һзвѣстно, һ вслѣко преступленіе һ ѡлдшаніе праѣдное прїѣтъ мздовооздаѣніе: Какѡ мы ѹбѣжимъ ѡ толицѣмъ нерадивше спасеніи; ҃же Зачало прїемши глаголатисѧ ѿ Гдѣ, слышавшимъ въ наꙗ һзвѣстіе: Сасвидѣтельствующъ егѡ, знаменъи же һ чудесы, һ различныи сілами, һ дхїа стагѡ раздѣленыи, по своїи ԑмѹ воли. Не ѧгѓломъ бо покори егѡ вселенію грядущу, ѡ неиже глаголемъ. Засвидѣтельствова же иѣздѣ иѣкто, глагола: что ԑсть человѣкъ, какѡ поминши ԑгѡ; или иѣз члвѣческїи, какѡ посѣшиша һ; Оумална ԑснѣ ԑгѡ малымъ иѣчимъ ѿ ѧгѓаз: славою һ честію вѣнчалъ ԑснѣ ԑгѡ, һ постѣнилъ ԑснѣ ԑгѡ надъ дѣлъ рѣкѹ твою: Еслѣ покорилъ ԑснѣ подъ нозѣ ԑгѡ. внегда же покорити ԑмѹ вѣчесикал, иначто же ѡстѣви ԑмѹ непокорено: нынѣ же не ѹ вѣдимъ ԑмѹ вѣчесикал покорена. ѧ ѹмаленаго малымъ чимъ ѿ ѧгѓаз, вѣдимъ иѣса, за прїѣтие смѣрти, славою һ честію вѣнчанна, какѡ да елгодатію бѣтию за всѣхъ вѣдѣнія смѣрти. Подобаше бо ԑмѹ, ԑгѡже ради вѣчесикал, һ иже вѣчесикал, приведшъ мнѡгы сїны въ славу, начальника спасенія һихъ страданьи совершити.

**ѧллнѧдіа: Хвалите гдѣ вси ѧгѓи ԑгѡ, хвалите ԑгѡ всѣ иѣлы ԑгѡ.
Стіхъ: Іакѡ той рече, һ быша: той повелѣ, һ создашасѧ.**

Бѣліе ѿ матадѣа, злачало ѿ в.

Рече гдѣ прѣтчъ ию: оўподобенія црѣтвїе нѣное человѣкъ, сѣлвашъ доброе сѣмѧ на селѣ своемъ. Спѣши мы же человѣкѡмъ, прїиде врагъ ѣгѡ, и вѣка плѣвѣлы посредѣ пшеницы, и ѿнде. Бѣда же прозлѣ тварѧ, и плодъ сотвори, тогда тѣниша сѧ и плѣвѣлие. Принесёдше же раби господина, рѣша ѣмъ: гдѣ, не доброе ли сѣмѧ сѣлъ на селѣ [твоемъ]; ѿкъдъ оўбѣшь имать плѣвѣлы; Онъ же рече имъ: врагъ человѣкъ и е сотвори. раби же рѣша ѣмъ: хощеши ли оўбѣшь, да шедше и сплѣвѣмъ лѣ; Онъ же рече [имъ] ии, да не когда восторгнюще плѣвѣлы, восторгнете кѹпиши изъ иимъ [и] пшеницу. Устаните расти обои кѹпиши до жатви, и во времѧ жатви речъ жатве плѣвѣлы, и сажните имъ въ снопы, тѣкѡ саженіи лѣ: а пшеницу соберите въ житнику мою. И приступиша къ немъ оўчицы ѣгѡ, глаголюще: скажи намъ прѣтчъ плѣвѣла сельныи. Онъ же ѿбѣшилъ рече имъ: сѣлвый добро сѣмѧ, сѣсть сїзъ члвѣческии. А селъ, сѣсть міръ. добро же сѣмѧ, синь сѣть сынове црѣтвїа: а плѣвѣлы, сѣть сынове непрѣзиненіи. А врагъ сѣлвый имъ, сѣсть дїаболъ: а жатва, кончина вѣка сѣсть. а жатвѣ, аггли сѣТЬ. Ако же оўбѣшь сибиряютъ плѣвѣлы, и огнѣмъ сожигаютъ: тѣкѡ бѣдетъ въ скончаніи вѣка сегѡ. Послѣтъ сїзъ члвѣческии агглы сюдѣ, и соберетъ ѿ црѣтвїа ѣгѡ сюда сиблазны, и творлыша и беззаконіе, и вѣргутъ имъ въ пѣщь огненій: тѣ бѣдетъ плачь и скрежетъ зѣбомъ. Тогда праведники просибѣтъ сѧ тѣкѡ сїици въ црѣтвїи оца имъ. имѣлъ оўши слышати, да слышитъ.

Причастенія: Творѧ агглы сюдѣ дѣти, и слѣгкѣ сюдѣ пламень огненныи.

Во втóрникъ

Вз понедéльникъ Вечера

Прокíменъ гла́съ 5: Гдѣ оўслы́шишъ мѧ, * ви́негда воззвáти мὴ къ немѹ.

Стíхъ: Ви́негда призвáти мὴ, оўслы́ша мѧ бѣзъ пра́вды моеѧ.

Во втóрникъ На Літѹгіи

Прокíменъ гла́съ 5: Воздесе́літсѧ пра́веднику ѿ гдѣ, * и оўповáетъ на него.

Стíхъ: Оўслы́ши бѣже, гла́съ моꙗ, ви́негда моли́ти мнѧ къ твоемѹ.

Апли ѿ дѣлнїй, засло лг.

Во днѣ О́ны, та́ко же скончавáше іѡа́ннъ течéнїе, глагóлаше: кого́ ма неп҃щетe бы́ти, не́сть лѣзъ, но се́е градéтъ по мнѣ, ємѹже не́сть доистóнъ разре́шити ремéнь сапогъ єгѡ. **М**ожїе братїе, сýнове рода а́враама, и́же въ вáсъ ко́лющїи сѧ бѣ: вáмъ слóво спасе́нїя сегѡ послáсѧ. **Ж**ивѹши во во іерлімѣ, и́ ки́лѹи и́хъ сегѡ не раздѣ́вше: и́ гла́сы пррѹчесиа, по всѣмъ събесéты читáмыѧ, ѿднѣ́вше єгò, не́сполниша. **И** ни єднѹи ви́ны смéртныи ѿбрѣ́тше, проси́ша оў пїлата оўбнїти єгò. **И**ко же скончáша всѧ, та́же ѿ нémъ писана, снëмши съ дре́ва, положи́ша во грóбъ. **Е**гъ же воскре́ни єгò ѿ мéртвыихъ: **И**же та́внисѧ на днѣ ми́рѹи, сово́зшедшии съ нимъ ѿ галїеи во іерлімъ, и́же нынѣ сътъ си́ндѣ́теле єгѡ къ людемъ. **И** мы вáмъ бѣговѣсту́емъ ѿбѣ́товањи въи́вшее ко фти́зму, та́кѡ се́е бѣзъ не́сполнии єсть на́мъ чадомъ и́хъ, возди́гъ и́са.

Аллилѹи: Прáведнику та́кѡ фінїдъ процвѣтёти, та́кѡ кéдръ и́же въ лівáнѣ оўми́житса.

Стíхъ: Насаждéни въ домѹ гдїи, во дѣрѣхъ бѣзъ на́шегѡ процвѣтѹ.

БІЛІЕ ў івáнна, злчáло й.

Во врéмлі Ӧно, відтк' івáнна інса градзьша къ сееб'е, һ глагóла: се агнечу вжii, взéмлаки грабхù міра. Сеи ёсіть, ѡ нéмже ўзв рібхz: по мнt граде́тз мдзжz, һже предо мнóю быість: таікѡ пérвѣе мене бе. **И** ўзв не веде́хz ёгѡ: но да таінтиж інлеви, сегѡ ради пріндóхz ўзв въ водѣ крестя. **И** свідчительствова івáнна, глагóлл: таікѡ відбехz дхz сходлшь таікѡ гольбъ из несе, һ пребыість на нэм. **И** ўзв не веде́хz ёгѡ: но поилавыи мѧ крестыти водою, тои мнt рече: на днегóже оўзриши дхz сходлшь, һ пребыілюшь на нэм, тои ёсіть кріглай дхомз сїтýмz. **И** ўзв відбехz, һ свідчительствовахz, таікѡ сеи ёсіть си вжii.

Причáстеніз: Вз памятъ вѣчню бдeтз праведникz:

Въз срѣдъ

Во втѣрникъ Вѣчера

Прокіменъ гласъ ѿ: **И**мѣти твоѧ г҃дн, поженѣтъ мѧ * всѣ днї живота моегѡ.

Ст҃ихъ: Г҃дъ пасеятъ мѧ, и ничтоже мѧ лишитъ, на мѣстѣ сълѣнїе, тѣмъ вселї мѧ.

Въз срѣдъ На Лѣтъгрии

Прокіменъ гласъ Г҃, пѣсни вѣты: Велічнитъ дѣшѧ моѧ г҃дѧ, * и возрадовася дѣхъ моя ѿ вѣти спасе моемъ.

Ст҃ихъ: Іакѡ привѣтъ на смиреніе рабы своя, се бо ѿ нынї огнелажатъ мѧ вси роди.

Апѣлъ къ фїлїппианамъ, Зачало єм.

Братиє, си є да мѣдрествуетъ въ вѣсъ, єже и во христѣ інсѣ, Иже во ѿбраѣ вѣжнїи сый, не восхищеніемъ непише вѣти рабенъ егъ. Но сеbe оумалилъ, здѣсь раба пріимъ, въ подобїи члвѣчествъ вѣвъ, и ѿбраѣомъ ѿбраѣтъ іакоже человѣкъ. Смирилъ сеbe, послушливъ вѣвъ дѣже до смѣрти, смѣрти же крѣтия. Тѣмже и егъ егъ превознесе, и даровѧ ємъ імѧ, єже паче всѣлаго имене. Да ѿ именнѣи іисусѣ вѣлко колѣно поклонитъся, иѣныхъ и земниихъ и пренеподнїихъ. И всѣкъ лѣзыкъ и сповѣсть: іакѡ г҃дъ іисусъ христосъ, въ слаꙗ ѿгла ѡцѧ.

Аллилѹїа гласъ и: Слыши душа и вѣждь, и пріклони огъю твою.

Ст҃ихъ: Аицъ твоемъ помолитъ богатїи людстїи.

Бѣлїе ѿ лѣкѣ, Зачало ѹд.

Ко времѧ ѿно, виnde иисусъ въ вѣсъ иѣкию: жена же иѣкала, именемъ мѣрда, пріѣтъ єгъ въ дому своя. И сестра єй еѣ, марица алема маріа, іаже и сѣдши прі ногѣ иисусѣ слизаше слово єгѡ: Мѣрда же мольваше ѿ мнозѣ слизѣ, сѣдши же рече: г҃дн, не брежеши ли, іакѡ сестра моѧ єднинъ мѧ ѿстѣни слизнти; рци огъю єй, да ми поможеетъ. Овѣщавъ же иисусъ, рече єй: мѣрдо,

мáрdo, печéшия и мóлвиши ѿ мнóзбe: єдíно же єсть на потрéб, марíа же бáгью чáсть и зберà, тáже не ѿмéтся ѿ неà. Бы́сть же єгда глагóлаше сїл, вoздвíгши и́кал жена гла́съ ѿ народа, рече ємъ: бáжéнно чре́во иси́вшее тa, и социа тáже єси сáлъ. Онъ же рече: ти́мже о́го бáжéни слы́шающи го́во бáжie, и храни́ще є.

Причáстенъ: Чáшъ спасéнїя прїимъ, и и́мъ гдíне призовъ.

Въ четвъртък

Въ среда Вечера

Прокименъ гласъ є: Бѣже во имѧ твоѧ іпсї мѧ, * и въ сиꙗ твоѧ ѿднѧ мн.

Стихъ: Бѣже, оѹслишши мѧтвъ моѧ, виѹшши глаголы оѹстъ моихъ.

Въ четвъртък На Літъргіи

Прокименъ гласъ и: Во виѹ землю иѹбиде вѣщанїе ихъ, * и въ концы вселенныи глаголы ихъ.

Стихъ: Несѧ повѣдаятъ слаꙗтъ ежію, творенїе же рѣкъ єгѡ возвѣщаентъ твѣрдь.

Иплиз къ корінданимъ, зачало рѣл.

Братіе, егъкъ и въ посланници послаѧнїя гъвнъ тѣкѡ наслѣдници: Занѣ позоръ быхомъ міръ, и агглюмъ, и человѣкомъ. **Мы** иѹшъ вѣти христѣ ради, вѣ же мѣдри и христѣ: мы нѣмошни, вѣ же крѣпци: вѣ славни, мы же бѣзчестни. **До** нынѣшнялагъ часѣ и личемъ, и жаждемъ, и наготвемъ, и страждемъ, и скитаемся: **И** традикалемъ, дѣлающе съоними рѣкамъ: оѹкорляемъ блгословлемъ: гонимъ, терпимъ: Христини, оѹтѣшаемся: тѣкоже отрѣбни міръ быхомъ, вѣмъ попранїе досѣлѣ. **Не** срамлѧлъ вѣсъ илъ пншъ: но тѣкоже чада моѧ возлюбленнаѧ нақазъю. **А**ще ео и мнѡгги пѣстъны и мате и христѣ, но не мнѡгги отцы: и христѣ ео искѣ блговѣствованїемъ извѣ вѣ родихъ. **Молю** же вѣсъ, подобни мнѣ бывайше, тѣкоже извѣ христъ.

Аллилъїа гласъ я: **Исповѣдатъ** неесѧ чудеса твоѧ гдн, ибо истина твоѧ въ цркви стихъ.

Стихъ: Егъкъ прославлемъ въ испѣтѣ стихъ.

Бұліе әң матада, әлчамо әд әң полы.

Во вре́мѧ Оно, призвѣвъ и́нсъ Феанáде́сатъ оўчи́кы своѣ, даде нѣмъ влѧсть на дѣлѣхъ нечестыихъ, та́кѡ да нѣзгóнаутъ нѣхъ, и цѣлнѣти всакъ недѣль, и всакъ болѣзиъ. Гїлъ Феанáде́сатъ посла и́нсъ, заповѣда нѣмъ, глагола: на путь ызыкъ не идните, и во градъ самаранскій не ви́дните. Идните же паче ко Фециамъ погибшымъ домъ и́лелъ. Ходлще же проповѣдните, глаголюще: та́кѡ приближися цртвіе ибное. Болѣшия испѣвлѣйтъ, прокаженныя ѿчищайтъ, мѣртвыя воскрешайтъ, бѣши изгонлайтъ: тѣне прѣстѣ, тѣне дадните.

Причастиенъ: Во вѣ землю изыде вѣцианіе нѣхъ, и въ концы велѣнныя глаголы нѣхъ.

Вз патóкz

Вз четвертóкz Вéчера

Прокíменz днè гла́сz 5: Пóмощь мо́л ѿ гðа, * отвóршагѡ нéо һ зéмлю.

Стíхz: Возведóхz ѕчи мо́л вz гóры, ѩниúдъже прíндепz помо́щь мо́л.

Вз патóкz На Літðгíн

Прокíменz гла́сz 3: Воздноси́те гðа бѓа на́шего, * һ покланáйтеся поднóжїю нáгð ेгѡ, та́кѡ и́то ेстъ.

Стíхz: Гðь воцрнися, да гнї́евлютса людїе.

Апли кz коріндиинамz, Зачáло рéб.

Братїе, слóво крёстnoe погибающымz оўбѡ юрðиство ेстъ, ә спасáемымz на́мz сýла бжїю ेстъ. **П**исано бо ेстъ: погðелю премðростъ премðрыхz, һ рáзðмz разðмыхz ѩвéргð. Гдë премðрз; гдë кнýжиникz; гдë совопрóсникz вѣка сегѡ; не ѿбðн ли бѓз премðростъ мíра сегѡ; **П**онéже бо вz премðрости бжїен, не разðмѣ мíрз премðростю бѓа, блгонзвóлнаz бѓз, бðиствомz прóповéдни списти вѣрðющихz. **П**онéже һ іðдéе зnamenїј прóслатz, һ єллнни премðрости нїщдтz: **М**ы же проповéдемz хðтà разспата, іðдéемz оўбѡ сеbláзнz, єллннамz же вeзðмїе: Салмѣмz же звáнныимz, іðдéемz же һ єллннамz, хðтà, бжїю сýла һ бжїю премðростъ.

Аллилðia гла́сz 6: Поманні сóнмz твóй, ेгóже стажáлz ेти һспéрва.

Стíхz: Бѓз же цrь на́шz прéждe вѣка, содѣла спасéнїе посредѣ земли.

Бñлїе ѿ ѡáнна, Зачáло д.

Рече гðь, иниктóже взыде на нéо, тóкмо ишéдыи сz нéсè, сñz человéческїй, сýй на нéсè. **И** та́коже мѡнсéй вознесе ىмїю вz пðстыни, та́кѡ подобáетz вознеситися сñз члвéческомð: **Д**а всáкz вѣрðлай вóнь, не погибнетz, но һматъ

жнебóтъ вѣчныи. Тѣкѡ бо возлюби егѡ міръ, тѣкѡ и сѧ своею єдинороднаго дѣла єсть, да всѧкъ вѣрѹшъ вонъ, не погибнетъ, но иматъ жнебóтъ вѣчныи. Не послѣ бо егѡ сѧ своею въ міръ, да ѿднитъ мірови: но да спасетъ имъ міръ.

Причастенїе: Спасенїе содѣлалъ єти посредѣ земли бѣже.

Вз ḡббѡтъ

Вз патóкъ Вéчера

Прокименъ днѣ гла́съ 3: Еже заслѹгнику мою єси ты, * и мѣть твоѧ предвари́тъ мѧ.

Стíхъ: И́змі мѧ ѿ врѣгъ моихъ еже, и ѿ востающиихъ на мѧ и́збáви мѧ.

Вз ḡббѡтъ На Літѹгіи

Прокименъ гла́съ и: Веселитесѧ ѿ гдѣ * и радитесѧ пра́веднїи.

Стíхъ: Блжéни, иже ѿстáвиша крещенію, и иже прикрыша грѣхъ.

И ѿмѣршили:

Прокименъ гла́съ 5: А́зы ихъ * во блгнхъ водвори́тъ.

А́плъ къ солѹчию, засло то.

Братіе, не хошу възять и оумѣршихъ, да не скорбятъ, та́ко же и прѹчи и не и́мѹши и́упований. А́ще бо вѣрѹемъ, та́кѡ и́исѹ оумре и воскресе, та́кѡ и бѣ оумѣршилъ и и́исѹ, приведетъ съ и́мъ. Сїе бо въмъ глаголемъ словомъ гдѣмъ: та́кѡ мы же и́мѹши и́стину въ привѣтствиѣ гдѣ, не и́мамы предвари́ти оумѣршихъ. Та́кѡ съмъ гдѣ въ повелѣнїи во гла́сѣ архаггловѣ, и въ трѹбѣ еже и си́дѣтъ съ и́бсѣ, и мѣртвїи ѿ Христѣ воскреси́тъ пе́рвѣ. Потомъ же мы же и́мѹши и́стину въхитиши, и́спиши съ и́мми восхитиши бдемъ на Оглашениѣ гдѣ на воззрѣ: и та́кѡ все́гда съ гдемъ бдемъ.

А́ллилѹя гла́съ 6: Воззрѣша пра́веднїи, и гдѣ ослышила ихъ, и ѿ всѣхъ скорбѣи ихъ и́збáви ихъ.

Стíхъ: Многи скорбїи пра́ведныи, и ѿ всѣхъ ихъ и́збáвятъ я гдѣ.

Стíхъ: Блжéни, та́же и́збралъ и прїалъ єси гдї, и памѧть ихъ въ родѣ и родѣ.

Бұліе әң ішінна, заңало ә!

Рече ғұрь қо прішідшымз қз нені 18девмз: **А**мінъ, амінъ глаголю вámз, тақв 18шалы словесе моеғш, һ вѣрдлы послашемз мә, һматъ жибóтз вѣчныи, һ на 18дз не прїндептз, но прендиетз ә смéртти вз жибóтз. **А**мінъ, амінъ глаголю вámз: тақв градеңтз чáс, һ наинѣ 18итъ, 18гда мэртвїн оғлышатз гласъ сна бжїл, һ оғлышавше әжнебдтз. **А**коже бо өңз һматъ жибóтз вз сеңбѣ, тақв дасптз һ сноси жибóтз һмѣтти вз сеңбѣ. **И** 18бластъ дасптз 18мз һ 18дз творнти: тақв сиң человѣчъ 18итъ, не днвнгесл 18мз. **А**коже градеңтз чáс, вонъже вси 18шїн во гробх, оғлышатз гласъ сна бжїл: **И** 18зыд8тз сопвбршїн блгл, вз воскрешенїе жибота: ә сопвбршїн 18лл, вз воскрешенїе 18д. **Н**е могж 18з ә сеңбѣ творнти нишесәж. **А**коже мыш8, 18жд8, һ 18д моя прауеденз 18итъ: тақв не 18ци воли моең, но воли послашагш мә өңз.

Приамстенз: Радынгесл прауеденз ә ғдѣ:

Арғын: Блжени, таңе 18збралз һ прїалз 18и ғдн, һ паматъ 18х вз рода һ рода.

Начало воскресных Евангелий

И оУтренниихъ самогласныхъ, сиРечь Евангелияхъ стихиръ. и оУтренний оУбесы
стихиръ суть творение льва царя премудраго: Евангелий же сина Егѡ
какистантиниа царя.

Евангелий А:

Былъе воскрено первое, ѿ матеріи, зачало рѣ.

Во время Оно Единнинадеслатъ оУчнцы иДаша въ галилею, въ горѣ, аможе
повелѣ иМъ иИсъ: и видвѣши егѡ, поклониша сѧ ємѹ: Ови же оУчмнешасѧ. И
пристѣпль иИсъ, рече иМъ, глаголъ: даDesѧ ми вскала влѧсть на ибсѧ и на землю:
шедше оУбо на чинте всѣмъ тѣмъ, крѣши иХъ во иМъ ф҃цѧ и сна и стаго дѧ,
оУчайши иХъ блести всѣмъ, єлика заповѣдахъ вамъ: и се, азъ изъ вами єсмъ во
всѣмъ днѣ до икончанія вѣка. Аминь.

Евангелий Б:

Со оУчнки взыдемъ на горѣ галилеискѹю, вѣрою христу видвѣти глаголюща,
влѧсть прїлти вѣшинахъ и нижнинахъ, на чимъ: какѡ оУчнти крещати, во иМъ
ф҃цѧ, и сна, и стаго дѧ, тѣмъ, и пребывати изъ тайниники, тѣкоже
шевещасѧ, до икончанія вѣка.

Богоодиценіе: Со оУчнки радоваласѧ єси бѣо, какѡ христу видвѣла єси
воскршаго ѿ гробы триднѣвна, тѣкоже рече: иМже и ависѧ, на чайло и авлѣло
личиша, и крещати во ф҃це, и снѣ, и дѣлѣ повелѣвала, єже вѣровати намъ
тогѡ востанію, и славити тѣмъ христоу.

ОУтрення стихира, гласъ А:

На горѣ оУчнкамъ идышымъ за земное вознесеніе, предстѧ гдѣ, и
поклонившасѧ ємѹ, и даинныѧ влѧсти везде на чишиша, въ поднѣсѹ
посылахасѧ, проповѣдати єже и з мѣртвыихъ воскрѣи, и єже на ибѣ возвѣстви:
иМже и во вѣки спрѣбывати иеложныи шевещасѧ христосъ егѡ, и си съ душъ
нашихъ.

Български език

Εὐχή ευσκέψιο Ε', ώς μάρκα, γαγάλο Ο.

Во врѣмѧ Оно, мнѹшви ѹббѡтѣ, маріа магдаліна һъ маріа іаковлѧ һъ
силомія кѹпнша ՚рѡматы, да пришедшѧ помажѹтъ іїса. **И** тѣлѡ Задѹтра во
Ѣднѹ ѿ ѹббѡтѣ прїндѡша на грóбъ, возг҃лѣвшѹ солицѹ, һъ глаголахѹ ՚себѣ:
кто ѿвалнѹтъ на мѹз каменъ ѿ двери гроба; [**И** воззрѣвша відѣша, ՚ако
ѿваленъ бытъ каменъ:] бытъ во вѣлии тѣлѡ. **И** вишедшѧ во гробъ, відѣша ѿношѹ
сѣдлща въ десныихъ, ՚адѣлна во ՚одеждахѹ бытъ: һъ оѹжасоша. **О**нъ же глагола
нѹмъ: не оѹжасайтесь: іїса ՚ищете на земли на распятаго: воста, нѣсть здѣ: ՚е,
мѣсто, ՚идѣже положиша ՚гдѣ: но ՚идните, рѣшитъ оѹчнкѡмъ ՚гдѣ һъ петрѹни, ՚ако
варлеутъ въ галилѣи: тамъ ՚гдѣ відните, ՚ако же рече вамъ. **И** ՚изшедшѧ
бѣжалъ ѿ гроба: ՚имаше ՚адержаше же ՚ихъ трапезу һъ оѹжасъ: ՚и ни комѹже
нинчтоже рѣша: волхѹбосла.

Българският език

Кáмень оғзрѣвша ювалéнъ мѹронѡицы, рáдовах8сѧ, відѣша во юнош8 сѣдлѣша во грóбѣ, һ тóй тѣмъ рече: се хртогъ восталъ єсть, рцыте съ петромуз оғчикиѡмъ: на гоf8 приспѣйтѣ галїлeиск8ю, тামъ вамъ ювнитсѧ, яко же предрече др8гѡмъ.

Білоруська православна царква **Білоруська православная церковь** **Білоруська праваслаўная царква** **Беларусская православная церковь** **Беларуская праваслаўная царква**

Οὐγρενηλλα στιχήρα, γλάσι έ:

Сз мýры пришéдшымъ тâже съ марíею жenáмъ, и нeдо8мѣвáющымъ, какъ бe8де7тъ имъ оглдчнти жeлánie, та8нисл камень в3лтъ, и бжес7венныи юноша огтола8 ма8тежъ д8шъ и8хъ: вогтá бо глаголетъ, и8съ гдъ. тбмже проповеднте проповедникумъ егѡ, огчнникумъ въ галileю тещи, и внд7ти егò вогреша и8 мeртвыхъ, та8къ жи8нодавца и гдъ.

Българија Г:

Българија Г, џ марка, злато О.

Во време Оно, востреја има зајтра во првото убие, гависа прејде марин магдалини, низ нејже низгна седмь бѣсъвъз. Онъ же шедши возбистъ из нимъ быившымъ, плачущимъ и ридашимъ: и онъ слышавше, како жица есть и видѣнъ быестъ џ неа, не таша вѣры. По сихъ же дѣтла џ нихъ градищема гависа иницизъ јеразомъ, идешема на село. И та шедша возбистъта прочимъ: и ни тѣма вѣры таша. Послѣднъ же возлежашимъ имъ единомудриеслате гависа, и поноси небретвию ихъ и жестосердии, како видѣвшимъ егъ возсташа не таша вѣры. И рече имъ: шедше во міръ вѣсь, проповѣдните енлие всенъ твари. Иже вѣръ иметъ и кртица, спенъ бдуетъ: а иже не иметъ вѣры, ѡжажденъ бдуетъ. Знаменїј же вѣровавшимъ ил послѣднотъ: именемъ моимъ бѣси ижденигъ: лзыки возлаголиутъ ишви: иміл возмогъ: аще и что смѣрти испиотъ, не вредитъ ихъ: на неджныя рѣки возложатъ, и зарви бдигъ: Гдъ же оубо, по глаголани единомудриеслатимъ, иже крешати пославъ, на ибла вознесесла, џиудже и сииде, оутвержда проповѣданіе множествы знаменїй.

Българија Г:

Иако христосъ востре, никто же да не вѣрдитъ: гависа бо марин, потомъ же видѣнъ быестъ на село идешима, тайниникомъ же паки гависа, возлежашимъ единомудриеслатимъ, иже крешати пославъ, на ибла вознесесла, џиудже и сииде, оутвержда проповѣданіе множествы знаменїй.

Богооднichenъ: Возиљаше санце, како џ чефто га женихъ, низ грбса днесъ, и да плахиа, и смѣрти оупразднивъ, тае бѣ рождшил мѣтвами, сеѣтъ наимъ иизпосли: сеѣтъ, просвѣщающи сердца и душы: сеѣтъ, ходити всичъ наставлющи на стези повелѣнїи твои, и на путь міра.

Оутреннаа стихира, глас Г:

Магдалинѣ марин спасово благовѣствиющи низ мѣртвыихъ востре и гавленїе, не вѣрдюще оучици, поносими быша ѡ жестосердии: но знаменми воображеніе и

чудесы, ко проповѣданію посылахъся, и ты оѣшь гдѣ, къ начальномъ сеѧніи вознесися єсѧ ѿѣхъ, онъ же проповѣдаша виѣдъ слово, чудесы оѣвѣрлюще. тѣмже просвѣтившися тѣми, славимъ твоѧ єжде и з мертвыхъ воскрѣсіе, человѣколюбче гдѣ.

Български език

Български език

Во времето на Иисус Христос, когато той се явява пред ученици и християни, той им говори на български език. Той се общува със свидетели и ученици във времето на апостолите. Апостол Павел пише в посланието до галатите: „И аз вие съм вие и вие съм аз“.

Апостол Павел е роден във Вифлеем, но живее във Вифлеем, когато се явява пред ученици и християни, той им говори на български език. Той се общува със свидетели и ученици във времето на апостолите. Апостол Павел пише в посланието до галатите: „И аз вие съм вие и вие съм аз“.

Апостол Павел е роден във Вифлеем, но живее във Вифлеем, когато се явява пред ученици и християни, той им говори на български език. Той се общува със свидетели и ученици във времето на апостолите. Апостол Павел пише в посланието до галатите: „И аз вие съм вие и вие съм аз“.

Апостол Павел е роден във Вифлеем, но живее във Вифлеем, когато се явява пред ученици и християни, той им говори на български език. Той се общува със свидетели и ученици във времето на апостолите. Апостол Павел пише в посланието до галатите: „И аз вие съм вие и вие съм аз“.

Български език Българо-български здраве

Во времето, когато беше воставен тече към гръбът, и прииника външни ръзи
едини лежащи: и щедре, възебе диваска бъвши. И се двама щи иската
надъща въз той же ден въз всесъ, щито щади шестъдесетъ щи ѹрлъма, єнже
има ємлади: и та бе щедровата къз се бъз ѿ всѣхъ иихъ приключши. И бъсътъ
бесъдъщема има и сопроша ѿщема, и съмъ ѹзъ приближни. идаше съ
нимъ: очи же єю держасъ, да єгъ не познаетъ. Рече же къз имъ: чито єсть
словеса ти, ѿ иихъ иската къз се бъз єнда, и єста дръхла; ѩвѣща въз же
единъ, ємдже има кълеопа, рече къз немъ: ти ли єдинъ пришелецъ єси во
ѹрлъмъ, и не оубѣдълъ єси бъвшъ иихъ въз немъ во днъ ти; И рече имъ: къихъ;
она же рече ємъ: тъже ѿ иската назарянинъ, иже бъсътъ мъжъ прѣрокъ, съленъ
дъломъ и словомъ предъ бгомъ и всѣми людъмъ: какъ предаша єго архїерей и
кнѧзи на ѿдъждени смерти, и распаша єго: мы же надѣахомъ, какъ се
єстъ хотъ и звѣбинти имъ: но и надъ всѣми съми, третий се денъ єстъ днесъ,
щенъже ти бъши. Но и жени и юноши щи на съжалиши и, бъвши рънъ о
гробъ: и не ѿбрѣтъ тѣлеса єгъ, приидъша, глаголища, какъ и звѣденъ агълъ
вънѣша, иже глаголища єго жиба. И идъша и юноши щи на съко гръбъ, и
ѿбрѣтъ та какъ, какоже и жени рѣша: самаго же не вънѣша. И той рече къ
нимъ: съ несмыслини и късна и сърдцемъ, єже вѣроватъ ѿ всѣхъ, тъже
глаголища прѣроци: не ти ли подобаше пострадати христъ и винти въз съвою;
И наченъ щи мъчения и щи всѣхъ прѣроци, сказаше имъ щи всѣхъ писаний тъже ѿ
немъ. И приближниши въз всесъ, въз нюже идъста: и той твориши дълчайши
нити. И идъста єго, глаголища: ѿблъзи съ имъ, какъ къ вече єсть, и
приклониши єстъ денъ. И винде съ имъ ѿблъзи. И бъсътъ какъ възложе съ
нимъ, и приимъ хлѣбъ блгъни, и преломи въз дълши имъ: онѣма же ѿвръзъ
очи, и познаиста єго: и той не види имъ бъсътъ имъ. И рекоиста къз се бъзъ: не сърдце
ли на ѿ гора ебъ въз на ѿ, єгда глаголиша имъ на пъти и єгда скажоваши имъ
писаний; И воставиши въз той часъ, възвратиши въз ѹрлъмъ, и ѿбрѣтъ

сөвок⁸пленныхъ єдинонадеслте һ һже бáхъ сз ними, глагольющиъ, һакъ вонстиннъ воста гдъ һ гависл амашнъ. **И** та повѣдасла, гаже быша на п8тн, һ һакъ познасл һма вз преоломленнъ хлбба.

Бълпостиларий 6:

Жиботъ һ п8ть, хртгсъ воста һз мергвыхъ, клемопѣ һ л8цѣ сп8тешествова, һмаже һ познасл во єммадѣ, преоломлѧл хлббъ: єюже д8ши һ сердца горлща бáхъ, єгда тѣма глаголаше на п8тн, һ писанія сказоваше, гаже претерпѣ. сз нимаже, воста, зовемъ, гависл же һ петроби.

Бородиченъ: Пою бевчисленнъ твою мѣтъ, творче моя, һакъ сеbe һистоцилъ єси, понести һ спстн чловѣческое єстество ѿзлобленное: һ бгъ сый, һзволилъ єси, ѿ бытия еготрековицы, по мнѣ быти, һ синти даже до ѿда, хотѧ мн спстна, мѣтвами рождшил та, влко всенедрыи.

ОУтреннаѧ стихира, гласъ 6:

О премѣдрыхъ с8деъз твоихъ хрт! կакъ петръ оубш плащеніцамъ єдинѣми дѣлъ єси размѣти твоѣ вискрни; л8цѣ же һ клемопѣ сп8тышеств8л бессѣдовалъ єси, һ бесѣд8лъ не ѿбїе сеbe гавлешн: тѣмже һ поносимъ бывашн, һакъ єдинъ пришельеств8лъ во іерлімъ, һ не причашлайся въ конецъ сюбѣта һхъ: но һже всл къ созданиѣ пользѣ строа, һ гаже ѿ тѣбѣ прѣорчуествїл ѿкрыилъ єси, һ виегда блгвити хлббъ познасл һи һмъ, һже һ прѣжде тогѡ сердца къ познанию твоемъ распаласла: һже һ оубнікѡмъ събраннымъ оуже һинъ проповѣдасла твоѣ вискрни, һмже помилъ насъ.

ÊጀAPOIΣTІLAΡІН С:

Бѣлїе воскрѣно ѿ, ѿ лѹкѣ, злачало рѣ.

Во врѣмѧ ѿно, во скрѣзь інсъ ѿ мѣртвыхъ, ста посредѣ оѹченикъ сионихъ, и глагола имъ: міръ вамъ. **О**ѹбоѧвшеся же и пристрашни бывше, мнѧхъ дѣхъ видали: и рече имъ: что смилиши есѧ; и почто помышленїа входатъ въ сефдца вѣша; видали рѣцѣ мои и нозѣ мои, таکѡ сѧмъ азъ есмъ: аслажните и видали: таکѡ дѣхъ плюти и кости не иматъ, таکоже мене видали и мѣща. **И** сїе рече, показа имъ рѣцѣ и нозѣ. **Е**щѣ же невѣрѹщымъ имъ ѿ шарадости и чудлышимъ, рече имъ: имате ли что сиѣдно зде; **О**ннъ же даша емѹ рѣбы печёны чашть и ѿ ша пчёлъ сотъ. **И** вѣемъ предъ иімнъ гаде, рече же имъ: сѧ словеса, та же глаголаихъ изъ вѣмъ ешѣ сїи изъ вѣмнъ, таکѡ подобаетъ скончанти сѧ всѣмъ написаннымъ въ законѣ мѡїсѣовѣ и прѣрѣцѣхъ и фалмѣхъ и мѣ. **Т**огда ѿвѣрзе имъ раздѣлти писаниѧ и рече имъ, таکѡ таіко писано естъ, и таіко подобаше пострадать христъ и воскренити ѿ ша мѣртвыхъ въ третий денъ, и проповѣдати сѧ во имѧ егѡ покаянїю и ѿ сподїенїю грѣховъ во всѣхъ газыщахъ, наченше ѿ іерліма: вы же есѧ сиѣдѣтелїе симъ: и се, азъ послѹ аѣтоваранїе. **О**циа мое гѡ на вы: вы же сиѣдните во градѣ іерлімстѣ, дондеже аѣлеуетеся силою сиѣши. **И** звѣдъ же ихъ вонъ до видали и возвращи рѣцѣ сиони, (и) блгви ихъ. **И** высть егда блгвлѣши ихъ, ѿстѣши ѿ и возвращаши на иѣбо. **И** тиин поклониша сѧ емѹ и возвращиша сѧ во іерлімъ изъ радости велікою: и бѣхъ выигръ въ церкви, хвалаше и благословлѣше бга. **А**мнъ.

Български език

Показъл, юкъ человѣкъ єсіи спасе, по сѹщесѹвъ, посредѣ стаꙗвъ вострѣз ѿ гроба, и брашна сопричастіемъ єсіи, оѹчилаz єсіи крещенїю покаланїю. Абіе же къ нѣномъ вознесися єсіи ф҃цъ, и оѹчнікѡмъ оѹтѣшителемъ послати ѿбѣщаz єсіи преображеній бѣчеловѣче: слава твоемъ востранїю.

Білоруська православна царква (БПЦ) — православна церква на Беларусі, яка ўтворилася паскі падчарніків архіепіскопа Філарета (Давыдова). У 1991—1994 роках білоруська православна церква була відома як Білоруська православна церква відомства архієпископа Філарета (БПЦФ).

Оұғареннақ мәтінің 5:

Настинның мірз тың жітігі, күч чөлөвекінің ежелгі мірз твоің даң, по востанін оғанкінің, пристрашны показалың ғеңіл әй, мнәшыл ағаш відбіті: но ғұтіншилә ғеңіл мәтінде ағаш нің, показаңың рұптың һәм озғың твои. Өбәче не вірдіңінің ғаше, брашениң прічащеніемің, һәм оғаның востомианіемің, швейцалың ғеңіл нің оған, ғеңіл азымбетін писаніл: һәм же һәм өческое ѿбетование ѿбещілік, һәм елгасловінің әй, шестіпіл ғеңіл на нео. Тебе же из ними покланялемся тебе, гдін слава тебе.

Ἔχαποιτῆλάριη ἡ: Ἔντεις βοικέρνο η, ὢ ιωάννα, ψαγάλο η.

Во врёмл ѕно, во єдннш ѿ ѿббштз, маріа магдаліна прїндє злаѓтра, єщє ѿѹшєи тмѣ, на грбз, һ відѣ кáменъ взлтз ѿ грбла: тече оѹбо һ прїндє кв сімашнш петрѹш һ кв дрѹгомш оѹчнкѹш, єгоже люблáше інсз, һ глагола Ѧма: взлша гдя ѿ грбла, һ не вѣмz, гдѣ положиша єгò. Ізыде же петрз һ дрѹгій оѹчнкz, һ һдáста ко грбѹш, течаста же ѕла вкѹпѣ: һ дрѹгій оѹчнкz тече скорѣе петрà һ прїндє прёжде ко грбѹш, һ приинкz відѣ рїзы лежащл: ѡбаче не виідє. Прїндє же сімашнз петрз вѣслѣдз єгѡ, һ виідє во грбз, һ відѣ рїзы (єднны) лежащл һ єздаръ, һже вѣ на главѣ єгѡ, не из рїзами лежащъ, но ѡгобъ сбнтз на єдннбмz мѣстѣ. Тогдà оѹбо виідє һ дрѹгій оѹчнкz, пришедыи прёжде ко грбѹш, һ відѣ, һ вѣрова: не оѹ бо вѣдалх ѿисанія, іакѡ подобаетъ ємѹ һз мѣртвыихъ вострѣнѹти. ҃доаста же паки кв сеєвѣ оѹчнкѣ.

Êđçапоcтїлáрїн

Икѡ вѣлѧша гдѧ, марін рѣкшєй, на грбез течас্তа, симѡнъ петръ, и драгии таинникъ христовъ, егоже люблѧше: течас্তа же ѿба, и ѿбрѣтоста плащенїцы еднии виѣтъ лежаша, и главыи же ебѣ сядарь кромѣ ихъ. тѣмже паки оумолчас্তа, дондеже христъ виѣтъ.

БІГОРÓДНЧЕНІ: Вéліл һ̄ преслáвна мене рáди содéлаз є́сін хр̄тé мóй
многомáтнве: ѩ аéбы ео фтроковицы родніла є́сін нескладáниш, һ̄ кр̄тз подáлз
є́сін, һ̄ смéртъ претерпéвз воскрнз є́сін во слáвѣ, һ̄ наше є́стеси вò ѩ смéртн
івободнілз є́сін. слáва хр̄тé слáвѣ твоéй, слáва сíлѣ твоéй.

Οὕτρενηλλα στιχήρα, γλάζ 3:

Се тъмъ, и рѣнъ, и чго оў гроба маріе стояши, многѹ тъмѹ и мѣющи въ
рѣзмѣ, въ нѣйже, гдѣ положенъ бысть, вопросашеши, інс; но виждь
срїщася оўчннкѣ, како плащеніцамъ и сдаремъ воскрѣшьша, и
помлнѹша тѣже оѣ сихъ писанію. въ нимнже и ѿмнже и мы вѣровавше,
воспѣваемъ тѣ же зиодака Христу.

Ἔξαποιτιλάριϊ ἦ:

Еѓрїє вонкѡнъ ѿ, ѿ іѡанна, зачало єѧ.

Во врѣмѧ ѿно, маріа стояше оў гроба виѣ плачущи: тѣкоже плакаша сѧ, приинѣче во гробъ и виѣ дѣлѧ аг҃тла въ еѣлыхъ (різахъ) стѣдлща, єдинаго оў главы и єдинаго оў ногъ, идѣже еѣ лежало тѣло інсово. И глаголаста єй ѿна: жено, что плачешисѧ; Глагола имѧ: тѣкѡ вѣзѧша гдѣ мое го, и не вѣмъ, гдѣ положиша егѡ. И иѣл рѣкиши ѿбратисѧ вспять и виѣ идѣа стояща, и не вѣдаша, тѣкѡ вѣртоградарь єитъ, глагола ємѹ: господи, аще ты єси вѣзѧлъ егѡ, повѣждь ми, гдѣ єси положиля егѡ, и азъ возмѹ егѡ. Глагола єй ииезъ: маріе. Онá (же) ѿбрашши сѧ глагола ємѹ: рабъ твои, єже глаголетисѧ, оѹчтилю. Глагола єй ииезъ: не прикасанысѧ мнѣ, не оў бо взыдохъ ко ѿцѹ моемѹ: иди же ко братиин моеи и рцы и мъ: восхождѹ ко ѿцѹ моемѹ и ѿцѹ вашемѹ, и бѣгѹ моемѹ и бѣгѹ вашемѹ. Прїиude (же) маріа магдаліна повѣдающи оѹчикиамъ, тѣкѡ виѣ гдѣ, и иѣл рече єй.

Е^хапостїларіň ń:

Дава́ ѿгѓла ви́дѣвши ви́дѣтъ гроба, маріа о́удиблáшесѧ, и́ хр̄тѧ не знáющи, и́кѡ ве́ртогráдараж вопроша́ше: гдї, гдѣ положи́лъ єсì тѣло інса моегѡ; звáнїемъ же того позвáвши бы́ти самогò еса, слы́ша: не прнкасáйся мнѣ, ко ѿгѓ шхождѣ, рцы братїи моей.

Білоруська правда: **О** трыцы роднілі ёсі ў Фрекеніце, ёднааго нензрече́нніш во двою
ёстрайтві ёзва, і ёгда д'еиствомъ, і ёднааго үпостасію. тогò оўбаш молі
прісніш, ѿ же вѣрою покланяющи ся, ѿ вілакаш на вѣта вражія нізелявіти ся:
такш вонк із тэбѣ нынѣ прыбегае мъ, влчице бѣ.

Οὗτος είναι ο πρώτος γάλας της

Маріїни слéзы не ве⁸де проливáються тéплé, сé бо сподóбна ю оўчáющиxз
лгглшвз, ю видѣнiя самогѡ інса: тѣмже ю ѿсылаеетса не прикасатиша хрт⁸. но
Одáче проповѣдница посылаеетса твоимъ оўчикимъ, иже бѣговѣстованаie
нослѣши, єже ко Отеческомъ жрецiiю востходу возвѣшлюши: съ нейоже сподоби ю
насъ навлѣнiя твоегѡ влко гдн.

Εὐαποστολάριϊ Ἀ:
Εὐχή ε βοκρίνο ἀ, ὅ iωάνη, ψανάλο ἔε.

Същъ по здѣшъ въ дѣнь той, во єдинъ ѿзбѣштъ, и да вѣремъ залѣвѣніемъ, и да ѹже бѣхъ оѹчици (єгѡ) собраны, стражи ради іудеїска, прїиде иже и ста по срѣдѣ, и глагола имъ: міръ вѣмъ. **И** сїе речъ, показа имъ рѣцѣ (и нозѣ) и рѣбра своѧ. **В**озрадовашася оѹчици, видѣвшіе гдѣ. **Р**ече же имъ иже паки: міръ вѣмъ: яко же послѣ мнѣ ѡцѣ, и азъ посылаю вѣ. **И** сїе речъ, дѣлъ и глагола имъ: прїимите дахъ сїѧ: имже ѿзгнитѣ грѣхъ, ѿзгнитѣ имъ: и имже держатѣ, держатися. **А**шма же, єдинъ ѿ боюнадеслате, глаголемый блнзнецъ, не еѣ (тѣ) съ ними, єгда прїиде иже. Глаголахъ же ємъ дѣлъ оѹчици: видѣхомъ гдѣ. **О**нъ же рече имъ: аще не виждъ на рѣкѣ єгѡ язвы гвоздинныя, и влождъ перстя моего въ язвы гвоздинныя, и влождъ рѣкѣ мою въ рѣбра єгѡ, не имъ вѣры. **И** по днѣхъ осмѣхъ паки бѣхъ вѣтре оѹчици єгѡ, и ашма съ ними. Прїиде иже да вѣремъ залѣвѣніемъ, и ста по срѣдѣ (и хъ) и рече: міръ вѣмъ. Потомъ глагола ашмѣ: принеси перстъ твои стѣмъ, и вижди рѣцѣ мои: и принеси рѣкѣ твою, и вложи въ рѣбра моѧ: и не буди не вѣренъ, но вѣренъ. **И** ѿвѣща ашма и рече ємъ: гдѣ мои и бѣхъ мои. Глагола ємъ иже: яко видѣвъ мѧ, вѣровалъ єси: блжении не видѣвшіи и вѣровавше. **И** нѣгда же и на земли сопѣори иже предъ оѹчици своими, яже не сѣсть писана въ книгахъ сихъ: ил же писана быша, да вѣруете, яко иже єсть христосъ иже вѣжій, и да вѣрѹщие живоѣтъ имате во имѧ єгѡ.

Е^папостїларін А:

Заключенныи мъ вѣко дѣремъ, іако вишель зъсѧ, апли исполнилъ зъсѧ да престаігъ, мѣрно дѹнѹвъ: нѣже вѣзати же и рѣшати гробъ рѣказъ зъсѧ: и по осмѣи днѣхъ твоѣ рѣбра дѡмѣ показалъ зъсѧ, и рѹцѣ. съ нѣже вопиѣмъ: гдѣ и вѣзъ ты? зъсѧ.

Бѣгъородицѣнъ: Твоего сѧ ѹакѡ вѣдѣла єсѧ ѿ гроба воскресша прѣднѣвна, бѣгнене вѣстїла, престаѧ дѣо, всю скорбь ѿложила єсѧ, юже подѣла єсѧ, ѹакѡ мѣти, єгда оѹзрѣла єсѧ страждаѹща: и радости исполниши сѧ со оѹчнкѣ єгѡ почитаѹши тогѡ, поѣши. тѣмже юже бѣгъ тѧ нынѣ исповѣдаѹшихъ спасай.

Оұғареннақ ал стіхія, глас ә:

Ікш вә погледнап алғыла, ізшіг позде ю ғбейткүрде предстальц әсінде дұғғымда христиан, һәм чадесемде чадо һазағас таңдашы, заключенним входом в бывший, аже и з мертвых твои восторги: но исполнил әсін радости ощущения, һәм да яко преподал әсін һәм, һәм власть подал әсін оставление грехов и душмы не оставил әсін въ неизбранныхъ погрѣшаги събои. также подаждь һәм нальца раздѣлъ истиныи, һәм оставление прегрѣшений благоглаголъ бытие гдн.

Българска православна църква

Ѣ҆ГЛІЕ ВОСКРІНО І, ШІ ІВАННА, ЗАЧАЛО ІІІ.

Ко врέмѧ Ӧно, ѭանісѧл ՚ի՞չ օշխկամզ ևօհմզ, Յօստաեւ Շ մէրտвых, на мօրի
տիւերիածտիւմզ. ՚յանիսѧլ же սից: Եալջ եկջու սիմանի պէտր, և Ճամա նարիցայման
ելիզնեց, և նաճանանլա, նշե (Ե) Շ կանы գալլենսկիա, և սինա Յըւեդէավա, և նին
Շ օշխկա ժշգա ձել. ՚լացոլա ՚մզ սիմանի պէտր: ՚նջ րիբы լօբիտի. ՚լացոլա ժա
ժմջ: ՚նդեմզ և մաւ ց տօբօյ. ՚նզ ածօշա (ժե) և երեծօշա լեյւ եւ կօրալի, և եւ
տջ հօցի հե յանա սինչեսայշե. ՚յուրջ же բաւածջ, սու ՚ի՞չ պրի երէջ: Նե պօզնանա
ժե օշխիչի, յակա ՚ի՞չ ժշտի. ՚լացոլա же ՚մզ ՚ի՞չ: Ճեղի, ժակա սինդո ՚մատէ;
՚Յանեպանա ժմջ: նի. ՚օնչ же բաւածջ: Յերէնիտե մրէյջ ա դէսնջո ստրանջ կօրալա
և անդրանիշե. ՚կերգօշա же, և կտօմջ հե լոյակա ժամանի ժակա Շ միոյէստվա
րիեզ. ՚լացոլա же օշխկա տօն, ժշգոյէ լուբլանի ՚ի՞չ, պէտրօնի: ՚գծ ժշտի. ՚սիմանի
ժե պէտր սլանաւ, յակա ՚գծ ժշտի, ժպենդյուտօմ պրէպօլսալ, եկ եօ նաց, և
Յերժէսլ եւ մօրէ: և Ճրջին օշխիչի կօրալեւէմզ պրինդօշա, հե ենշա եօ ճալէնէ Շ
Յեմլի, ոս յակա ձեկ սու լակտէն, Յլեկջի մրէյջ րիեզ. ՚յա օշի ՚նզ լէզօշա նա
Յեմլո, Յնդէշա ՚օգն լեյապի, և րիեջ նա նէմզ լեյապի և խլէեզ. (՚ն) ՚լացոլա
՚մզ ՚ի՞չ: պրինեսնիտե Շ րիեզ, յայէ յաստե նանի. ՚լիքզ (ժե) սիմանի պէտր, ՚նզ Յեւէնէ
մրէյջ նա Յեմլո, պօլնջ Յելնիկիչ րիեզ սու (՚ն) Պալտէդէսլու (՚ն) տրի: և Յոլնիկա
ժպիչիմզ, հե պրօտօրյէսլ մրէյկա. ՚լացոլա ՚մզ ՚ի՞չ: պրինդնիտե, անդէջնիտե. ՚ն ժանին
ժե սմէկանի Շ օշխկա ՚նուլազատի ժշգո: ՚տի կտօ ժշտի; Յենդանի, յակա ՚գծ ժշտի.
Պրինդէ же ՚ի՞չ, և պրիլու խլէեզ, և Ճադէ ՚մզ, և րիեջ տակօյդէ. ՚յէ օշի տրէտի
յանիսլ ՚ի՞չ օշխկամզ ևօհմզ, Յօստաեւ Շ մէրտвых.

Българският език

Тїверїадскoe мóре сz дѣтъмъ зеbedéевымъ, наданáла сz петрóмъ же н̄ со дрѹгýма дѣтъмъ дреéвле, н̄ дѡмъ н̄мáшe на лóбѣ: н̄же х҃ртóвымъ повелéнїемъ ѿдеснѹю ввéргшe, мнóжество н̄звлекóша рýбъ: єгóже пéтровъ поznáвъ, къ нemъ бродáшe, н̄мже трéтие гáвлéнсѧ, н̄ хлéбъ показà, н̄ рýбъ на оѹглехъ.

БІГОРÓДНЧЕНЗ: *Воскіршаго гдá трындеўна ў гроба, дёо, молі ѿ вострабаўшнх з та, і любобію блжáшнх: тэбé бо юмамы він прыбéжнще спасітельное, і ходатанц⁸ къ нем⁸: наслéдіе бо твоё, і рабы ёсмы¹ б҃е, і къ твоем⁸ заслуглёнью він взыраем.*

Оұғренинал өтіхіра, глас 5:

По әжे во әдз сошесстбін, һ әже һұз мәртвых з востріїн, икорблше тақоже достошше, ѡ разлѹченїи твоемъ хрѹте, оѹчицы на дѣланїе ѿратншасѧ, һ паки корабли һ мр҃ежи, һ лоба ингдѣже: но ты ессе, таңылса тақв вѣхъ, ѿденѹю мр҃ежи повелѣвашн вовреши, һ бысть мово дѣло викорѣ, һ множесство рбез многое, һ вечерл өтраннал готова на земли: әлже пристывшымса тогда твоймъ оѹчикишъ, һ насъ нынѣ мысленниш сподоби наладитися, члвѣколюбче гдн.

Български език

Български език

Во време то, когато искате да се научите на български език, трябва да знаете, че глаголът има 8 падежа: съмнителен, любителен ли мъж първичен; Глаголът емъдъ: ѝн, гдън, тъй като във всички случаи люблът е този. Глаголът емъдъ: пасън агнци мои. Глаголът емъдъ паки вторично: съмнителен, любителен ли мъж; Глаголът емъдъ: ѝн, гдън, тъй като във всички случаи люблът е този. Глаголът емъдъ: пасън обичани мои. Глаголът емъдъ третично: съмнителен, любителен ли мъж; ако коре (же) първичен, люблът третично: любителен ли мъж; и глаголът емъдъ: гдън, тъй като всички случаи тъй като люблът е този. Глаголът емъдъ искат: пасън обичани мои. **А**мионь, амионь глю тъбъ: егда бълиз ѝнкъ, по-дълъг ѝнкъ съмъ, и ходилъ ѝнкъ, аможе ходилъ ѝнкъ: егда же сестаркаешася, воздъжеша съществуващъ твоин, и икъ тъл по-дълъг, и ведетъ, аможе не ходеша. **С**ие же рече, наизнаменъж, която смъртю прославиши бга. **И** сълърекъ, глаголът емъдъ: иди по мнъ. **В**ербъцъ же първичен въидъ огънка, егоже люблъшъ искат, вслъдъ идъща, иже и возлеже на вечери на персъ: егъвъ и рече: гдън, ктъо естъ предалъ тъл; **С**егъ въидъвъ първичен, глаголът искатъ: гдън, сеи же чито; Глаголът емъдъ искат: аще ходъдъ, да той предвибаешъ, дондеже прѣндъдъ, чито къ тъбъ: тъй по мнъ градън. **И**зыде же слово е въ братътъ, тъкъ огънка той не оумреши. **И** не рече емъдъ искат, тъкъ не оумреши, но: аще ходъдъ томъдъ предвибаешъ, дондеже прѣндъдъ, чито къ тъбъ: **С**еи естъ огънка съидътъелътълъ и съхъ, иже и написа сълъ: и въимъ, тъкъ искатъ и естъ съидътъелътъ егъвъ. **С**тъ же и ина мнъгъ, тъже отвори искат, тъже аще бъ по единомъдъ писана бъеша, ини самомъдъ мнъ (всемъдъ) мърдъ въмъстнъти пъшемъхъ кинъгъ. **А**мионь.

Български език

По бъдещи искатъвънни бъдъ, тръждъ първичен, любителен ли мъж, въпросълъ гдъ, съвъхъ искатъвънни бъдъ предлагайши пасъреначальникъ: иже въидъ, егоже люблъшъ искат, вслъдъ градъща, въпросълъшъ вълъдъ: сеи же чито; аще ходъдъ, рече, предвибаешъ съмъдъ, дондеже и паки прѣндъдъ, чито къ тъбъ, дръжъ първичен;

БГОРОДИЧЕНЪ: **Ѡ** стражное тайнство, **Ѡ** преславное чудо! смертью смерть
всеконечнѣе погублены бысть. ктò оубв не воспоеетъ; и ктò не поклонитъ
твоему вострию слове, и чиста рожденія тѧ плотию вѣтъ; альже мѣтвамъ,
всѣхъ геенныи низбѣви.

ОУГРЕННАЛА СПІХНРА, ГЛАСЪ И:

Ѣвлѣлъ сеbe огненікъмъ твоимъ, спасе, по вострии смириш дѣлъ альже
пастъ, за любовь воздалъи, альже ѿ пастъ, попечениѧ нѣщѧ. тѣмже и глаголъ
али: аще любиши мѧ петре, паси агнцы мои, паси ѿвцы мои. ѿна же аби
показъ драгоценности, ѿ драгоценъмъ огненіцѣ вопрошаше: альже мѣтвамъ христъ,
стадо твоѣ сохраниши, ѿ волкъвъ губительхъ еш.

**Бъзапостїларїн всеѧ седмїцы, самопѣсни
Бъз понедѣльникъ:**

Нέбо съвѣздамъ оўкрасиъвый тѣкъ бѣзъ, и твоимъ аггламъ вѣю землю просвѣтнѣвый, содѣтелю всѣхъ, поющымъ тѣлѣстѣй.

Еѓороднченз: Слáдостъ ѿгѓловъ, икорблъщиъ радостъ, Хрѓтианъ предстателъница
дѣо мти гѓна, заспѹни насъ, и нъзбáви вѣчныиъ мѣкъ.

Βο ΒΤΟΡΗΝΚΖ:

Пр̄тéчъ іѡанна, һ кр̄тнгелѧ епсoвa, во пр̄рóцѣхъ пр̄роқa, һ пг̄спыінн
воспнгáнїе, єлїсаbéтино рождениe восхвáлнмz всн.

Білорусь: Сладость ангела, икорка щицкая радость, Християн предстательница
дебо мти гданя, заслуги насы, и избави взыскы их милостью.

Въз срѣдъ ѿ патоќи:

Крѣтъ - хранитель вселеннаѧ, крѣтъ - красота щрквь, крѣтъ - вѣрныѧ оұтвѣржденіе, крѣтъ - әглшвъ слава нѣ дѣмшишвъ газва.

Кр̄тогр̄однченъ: Оұ кр̄тà предстоѧщи, та бе зг҃бменнω рóждша, һ
рыдающи воліш: оұбыì сладчайшее чадо, какѡ зашевъ єсн ѿ чю моею; какѡ
въ мѣртвыихъ вмѣнился єсн;

Въ четвъртъкъ:

Подобенъ: Жены! оглышите:

Во всю подсолнечнѹю т҃екше проповѣдь даєте Христо въ дѣы сїтіе вспомощенїе воистиннѹ, въ прелестнѣ ѿбраꙗтиюще тѣзъики, и просвѣщающе, и всѣм наѹчайюще тѣлѹ почитати сїтѹ, апли спасавы.

Подобны: Велікаго началопастыра, һ іерархіа віні, председателя мірлікійскаго ніколаа ҳвáлімз: мнóгіи во мжын спасе, непráведніш оўмрети һмжыя, царю ғавлакеуетса со әнлабіемз во сінѣ, рѣшà непráведеное һзреченіе.

Біғородніченз: Міріе чисткейшак, Златая кадильница, небесністімагш біжестігіл
прійстителіце быівшес, въ нёмже ю́цъ благоволъ, си же вселіса, и да́хъ сїй
ѡгівнівъ та́ю ю́троковица показа́ б҃ыдъ.

Вз *«Денівъ»*:

Иже и мертвыми и живыми обладаю тико егъ, и съими твоими вию землю просвещеніи, содѣтели венчъ, поющыя та спаси.

Бого诞ченъ: Мы же тебе хвалимъ ешь, и къ егъ та имамы предстательство, просити рѣкъ твою небесоримдю, и соиздѣши враги наша, твоимъ низпосли рабомъ помошь ѿ спаси.

Свѣтільныи днѧвніи во всю седмицę

Въ понедѣльникъ ѿбѡ: Предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Во втоրникъ: Млѣтвами гдѣ, прѣтѣчи твоегѡ, и спаси мѧ.

Въ срѣдѹ и пятницу: Силою гдѣ, крѣти твоегѡ, и спаси мѧ.

Въ четвергъ и пятницу: Млѣтвами гдѣ, апли твои, и спаси мѧ.

Въ субботу глаголетъ сїе дважды.

Въ пѣрвомъ ѿбѡ: Млѣтвами гдѣ, сила твоя твои, и спаси мѧ.

Во второмъ же: Млѣтвами гдѣ, сїи, и спаси мѧ.

Свѣтільныи подоби по глаꙑ, трижды.

Глаꙑ а: Свѣтъ воззѣлъ гдѣ, дѹшѹ мою ѡчнѣсти ѿ вѣлкагѡ грѣхѣ, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Глаꙑ б: Свѣтъ твои приносящи ии зпослѹ христѣ еже, и просвѣтѣ очи тѣлѣныи съердца моегѡ, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Глаꙑ в: Ии зпослѹ свѣтъ твои христѣ еже, и просвѣтѣ съердце моє, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Глаꙑ д: Свѣтъ воззѣлъ мірѹ твоемѹ, во тьмѣ дѹшѹ мою ѿщудѹ ѿ вѣлкагѡ грѣхѣ ѡчнѣсти, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Глаꙑ е: Свѣтодѣвче гдѣ, ии зпослѹ свѣтъ твои, и просвѣтѣ съердце моє, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Глаꙑ є: Предстѣльни гдѣ, ии зпослѹ дѹшамъ нашымъ свѣтъ твои приносящи.

Глаꙑ з: Воздѣйгни мѧ гдѣ, икъ твоемѹ пѣснопѣнїю, и наѹчи мѧ творити волю твою сїи, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Глаꙑ и: Свѣтъ сїи христѣ, просвѣтѣ мѧ тобою, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Т҃чнїи днєвнїи на ї Гласовз

Подобаєтъ вѣдати, когдà поютия т҃чнїи днєвнїи на ї гласовз. Іще єсть ѡллнлѓїа, илї велїкаѧ мїца, по ёктиенїи поемъ ѡллнлѓїа, трижды, во гласъ ѡсмоглїиника: стїхн же глаголютъ ил.

Стїхъ а: **О** иоющи оўтреиюетъ дѣхъ мої къ тесѣ бѣже: Занѣ сеѣтъ повелїнїа твоѧ на земли.

Стїхъ б: Правдѣ наѹчишесѧ жиѳушїи на земли.

Стїхъ в: Завистъ прїиметъ людн иенаїа.

Стїхъ д: Приложн илъ ыла гдн, приложн ыла славнымъ земли.

И по коеиже поетъ ѡллнлѓїа, трижды. И по ѡллнлѓїи поемъ т҃чны глаѧ, кийжде по ёднноажды.

Пѣсни т҃чны. Гласъ а:

Плотскими ѿбразовании везплотныихъ иль, къ мысленномъ и нивещественномъ возводими оўмъ, и триестою пѣснию триѹпостаснаго бѣстѣа прїемлюще илнїе, херувимскии возвопїемъ ёднномъ бѣдъ: стїхъ, стїхъ, стїхъ єшн бѣже нашъ..

Слѣва: Со всѣми иѣными сіами, херувимскии ѿщемъ въ вѣшинахъ возвопїемъ, триестою возвылайще хвалъ: стїхъ, стїхъ, стїхъ єшн бѣже нашъ, [Мѣтвами всѣхъ стїхъ твоихъ помилѹн нашъ.]

И наинѣ: Воставше ѿ сиа, припадаемъ ти бѣже, и ѿгльскѹю пѣснь возвопїемъ ти сильне: стїхъ, стїхъ, стїхъ єшн бѣже, бѣжею помилѹн нашъ.

Достоитъ же глаголати во всѧ седмїцы на слѣва т҃чинѣ,

Из понедѣльникъ: Предстательствы везплотныихъ твоихъ помилѹн нашъ.

Из вторникъ: Мѣтвами прѣгечи твоегѡ помилѹн нашъ.

Из среды же и пятокъ: Сілою крѣта твоегѡ сохранн нашъ гдн.

Из четвертокъ: Мѣтвами аллъ твоихъ, и стїхелю иіколѧ, помилѹн нашъ.

Из Субботы: Мѣтвами всѣхъ стїхъ твоихъ помилѹн нашъ.

Пѣсни тѣчны. Глазъ є:

Вѣшніѧ сѣлы подражающе на земли, побѣднѹю пѣсни приносямъ ти бѣже: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ.

Слѣва: Несоуданное єстество всѣхъ зижднитею, огнѣниѣ нашъ ѿвѣрзы, якѡ да возбесити мъ хвалѹ твою волиюще: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ, [Мѣтвамъ всѣхъ стычъ твоихъ помѣлѹ нашъ.]

И наинѣ: О дра нѣ на здѣгахъ мѧ єси гдѣ, омъ мѹи просвѣти нѣ сердце, нѣ огнѣниѣ мои ѿвѣрзы, во єже пѣти тѧ сѣзъ тѣщ: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже, бѣю помѣлѹ нашъ.

Пѣсни тѣчны. Глазъ ѕ:

Тѣщ єдиногѹшия нѣ нераздѣльна, єдинициѧ т҃її постаснала нѣ соприносѹшия, тѣбѣ якѡ бѣгѹ ѿгльскѹю пѣсни волиющи: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ.

Слѣва: Оца везначальна, ена собезначальна, дахъ соприносѹшия, бѣжеиство єдино, херѹбимски славослобивни дарзюще, глаголемъ: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ, [Мѣтвамъ всѣхъ стычъ твоихъ помѣлѹ нашъ.]

И наинѣ: Напрасна сѹдїа прїндепъ, нѣ коеугаждо дѣланію ѿвѣрьши, но сїрахомъ зовемъ въ полѣноши: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ, бѣю помѣлѹ нашъ.

Пѣсни тѣчны. Глазъ є:

Омниыхъ твоихъ слагъ, приносити смѣртнїи пѣсни дарзюще, глаголемъ: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ.

Слѣва: Якѡ чини наинѣ ѿгльскїи на нѣси, нѣ сїоднія сїрахомъ человѣческала на земли, побѣднѹю пѣсни приносямъ ти бѣже: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ, [Мѣтвамъ всѣхъ стычъ твоихъ помѣлѹ нашъ.]

И наинѣ: Везначальнаго твоего оца, нѣ тѣбѣ хрѣтѣ бѣже, нѣ преестаго твоего дахъ, херѹбимски славослобивни дарзюще, глаголемъ: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ, бѣю помѣлѹ нашъ.

Пѣсни тѣхны. Глѣсъ є:

Пѣснию вре́мѧ, и мѣтвѣ часъ, прилѣжни возопіїмъ єдніомъ егъ: сѣзъ, сѣзъ, сѣзъ єснѣ бѣже нашъ.

Слѣва: *В*еразовати дѣрзлюще оўмила твоѣ вѣнчанія, тѣцъ везвиначаляла, оўстъи недостойныи воліемъ: сѣзъ, сѣзъ, сѣзъ єснѣ бѣже нашъ, [Мѣтвамъ всѣхъ сѣхъ твоихъ помилѹнъ нашъ.]

И наинѣ: Же въ ложесиа дѣнческа вмѣстивыи, и нѣдръ ѿческихъ не разлѹчили, со ѹглы и наasz христѣ бѣже пріимъ волюющиихъ ти: сѣзъ, сѣзъ, сѣзъ єснѣ бѣже нашъ, бѣже помилѹнъ нашъ.

Пѣсни тѣхны. Глѣсъ є:

Предстоѧщие со стражомъ херѹбіми, оўжасающиеся изъ трепетомъ серафіми, трестю пѣсни приносятъ немольчныи гласомъ. изъ наинїже и мы воліемъ грешнїи: сѣзъ, сѣзъ, сѣзъ єснѣ бѣже нашъ.

Слѣва: Безплотныи оўсты, немольчныи славословеніи, шестокрѣльни волюющи ти трестю пѣсни, бѣже нашъ: и мы, иже на земли, недостойныи оўсты хвалѹ ти волымаемъ: сѣзъ, сѣзъ, сѣзъ єснѣ бѣже нашъ, [Мѣтвамъ всѣхъ сѣхъ твоихъ помилѹнъ нашъ.]

И наинѣ: Тѣхныя єднинцы бѣжество, неслѣднии волюющи славимъ, и ѹглыскѹ пѣсни воліемъ: сѣзъ, сѣзъ, сѣзъ єснѣ бѣже нашъ, бѣже помилѹнъ нашъ.

Пѣсни тѣхны. Глѣсъ ѕ:

Вѣшнею силою херѹбімски вспѣваемыи, и бѣжеествою славою ѹглыски покланялемыи, пріимъ и наasz вѣщиахъ на земли, недостойныи оўстнами хваленіе тѣбѣ волымающиахъ: сѣзъ, сѣзъ, сѣзъ єснѣ бѣже нашъ.

Слѣва: Іакѡ сонъ лѣностъ щлаживши душа, исправленіе къ хваленію покажи сѹдїи, и со стражомъ возопій: сѣзъ, сѣзъ, сѣзъ єснѣ бѣже нашъ, [Мѣтвамъ всѣхъ сѣхъ твоихъ помилѹнъ нашъ.]

И наинѣ: Непрестаномъ бѣжество, во єднинца тѣцъ, серафімскѹ трестю волымающи хвалѹ, со стражомъ возопіймъ: сѣзъ, сѣзъ, сѣзъ єснѣ бѣже нашъ, бѣже помилѹнъ нашъ.

Пѣсни тѣчны. Глѣск ۮ:

На нѣо сефдцѣ һмѣщѣ, ѧгѓльскїй подражнѣмъ чинъ, һ то стражомъ 18дїи пропадѣмъ, поеѣднѹ взыбайще ҳвалѹ: ս՞չ, ս՞չ, ս՞չ Շинѣ нашъ.

Слѣвъ: Зрѣти тѣбѣ не смѣюще ҳерѣвімъ, леғлѣщѣ зовѣтъ со волклицианіемъ, ежественнѹ прѣснъ тристагѡ гласъ, изъ нѣмноже һ мы вопиѣмъ тѣ: ս՞չ, ս՞չ, ս՞չ Շинѣ ежѣ нашъ, [Мітвамъ вѣхъ ս՞իհъ твоіхъ помілѹ насъ.]

И нынѣ: Слѹціемъ множествомъ прегрѣшениїи нашихъ, һ не смѣюще возвѣти на выиготѹ нѣнѹ, дѣшѹ изъ тѣломъ преклоньше, со ѧгѓлы прѣснъ вопиѣмъ тѣ: ս՞չ, ս՞չ, ս՞չ Շинѣ, бѣю помілѹ насъ.

Т҃чны Сїл Григоріја Сїнаїта,

Пѣвачесмы по вѣлъкоискрѣнїю по т҃чномъ канонѣ на полѣнощнице.

Достоинъ єсть іакъ воистиннѣй, славити тѣло бг҃а слово, єгѡже трапезытъ и
трапезылъ херувимъ, и славословялъ сильы небесные, восклицшаго триднѣбнѡ и зъ гроба
христъ жизнодѣвца отрѣхомъ прославимъ.

Воспомы вѣликолѣпнѡ пѣсни ми ежесѣченными, ѡци, и она, и дахи
ежесѣченнаго, трапезыстаси и державы, єдинъ цѣтво и гдѣство.

Юже поютъ вѣликомороднїи, и славословялъ сильы небесные, ѿ всѣхъ вѣрнѡ
покланѧемы, єдиницѣ по єщесетвѣ трапезыстаси.

Гдоначальни и херувимъ, и бг҃оначальни и беъзъ срабненїя серафимъ, нераздѣльни и
тѣцѣ во єдиницѣ, єщесетвѣ трапезыстаси.

Оци и беъзничальни и бг҃и, собеъзничальни и словы и дахомъ покланѧюся:
нераздѣльное єдинъ соединѧемое єщесетвѣ, трапечисленни и єдиницѣ пѣсни ми
почтимъ.

Лучезарна лътво мѣлнїя возїлъ ми еже мой трапезыстаси, вседѣтели: и
домъ мѣлъ покажи твоѧ непристѣпныя славы, сѣдѣтели, и сѣдѣтоносы, и
нензмѣнен.

Егѡже трапезытъ и трапезылъ херувимъ, и славословялъ аггельскамъ вѣнислава,
и дѣви нензреченыи волѣшишаго христъ жизнодѣвца, отрѣхомъ прославимъ.

Такъ, Триестъ, и по Очи наше: Упаконъ глаша. Гдѣ помилъ, мѣлъ. Слаба, и
нынѣ: Чтиѣши и херувимъ: И возгласи ѿ ѿщеника: Бже ощедри ны:

И мѣтва глаголетъ ѿ ѿреѧ:

Всемогуща, и животворяща отьмѣта тѣце, и сѣдѣтоначальна, яже мѣрни и
вѣлѣкъ и премирни и тварь, за єдинъ елгости ѿ ѿщиахъ приведѣнъ, и
промышлѧ и содержаши: яже по прѣчиахъ твоихъ нензреченыиахъ ѿ земномъ
родѣ елгодѣлнїахъ, и покланѧе на мѣлѣ ради плотскаго неможенїя до смѣрти
даровавши: не ѿстѣви наше очи калѣнныиахъ въ лѣкавыхъ нашиахъ дѣлнїахъ омрѣти,
ниже злоначальни и, и злѣнѣти, и губители посмѣшитво быти. Зрѣши бо

Блгосерде, єлнкъ оўбш Ӧнагш на на́съ наўбѣтз һ враждà, єлнко же һ на́шë
страгствованїе, һ слáбость, һ небреженїе. но неѡскðныял тὴ блгшти содѣлай на
на́съ, молимъ на вслкїй дёнъ һ чыз прогнѣвалюциї тл Ӧтгычз һ жиботвóрнычз
заповѣдей преступлениемъ: һ всл օўбш всегш прешедшагш жибота на́шегш, һ до
нынѣшнагш часл сорѣшннал на́мн въ дѣланїихз һлі глаголанїихз, һлі въ
помышленїихз, ѡстрави һ прости: сподоби же на́съ прочее иконачати житїе въ
покланїи, һ оўмиленїи, һ соблюденїи стычз твоихз повелїнїй. Ьщє оўбш
сладостю прельстнвшеся, многошрѣзни сорѣшихомъ: һлі мѣрзкими похотьми
неполезными һ вредными ѡбольстнвшеся, преводиходомъ: ьщє гнѣвомъ һ
трастю подвигшеся безиловеню, когд братя на́шего ѡикоренїомъ: ьщє
льзякомъ неизбѣжнычз һ страпотнычз, һ крѣпкихз ствѣтей ѡблѣхомъ: ьщє
коимъ чвѣтвъ на́шихз, һлі всѣми, болею һлі неболею, вѣдѣщє һлі не вѣдѣщє,
ѡсожншнїа, һлі поѹченїа, везмиш поползбхомъ: ьщє же лѣкавымъ
помыслы һ сѣтнмыи сбѣстъ ѡиквернїомъ: ьщє ли коимъ драгнмъ шбраузомъ
прегрѣшихомъ, ѿ предпрѣлтю һ Ӧбѣичал томимъ ىллгш: прости на́мъ һ ѡстрави
всл, вспѣдре, преблже һ многомлтнве, һ дѣлъ на́мъ прочее бодростъ һ сілѣ, во
ѣже творнти болю твою блгъ, һ блгодгоднъ, һ совершеннъ: да иощнагш һ
мрачнагш ىла, сбѣтобндыимъ покланїемъ премѣнишеся, һ таќв во днн
блговшрѣзни ходлщє, һ ѡчишнїи ѡблѣкнмъ члвѣколюбїю твоемъ недостоинїи,
вспѣваше тл һ велнчайще во вѣки, амнъ.

И ѿпѣтз, һ прощенїе Ӧбѣичноe.

Также іерей глаголетз ҆ктенїю:

Помолимъ .. Мы же Гдн помілъ, крѣпкимъ һ тихимъ глагомъ. И по
исполненїи тоѧ глаголетз предстоѧтель: Млтвами стычз Ӧтѣцъ на́шихз, гдн
іїсе хрѣтѣ еже на́ши, помілъ на́съ, амнъ.

Бѣг҃орѡднічны Воскреcны, На Ӧсмь гласъв Глѣсъ А:

Всемірнѹ славы, * ѿ человѣкъ прозѣшѹю, * и вѣкъ рождшѹю, * небеснѹю
дверь воспомъз мрію дѣлъ, * бе зплоти хъз пѣсни, и вѣрны хъз оудобрениє: * сїлъ бо
тависла ибо, и храмъ вѣстя: * сїлъ прегражденіе вражды разрушивши, * міръ
введеніе, и црквие ѿвѣрзене, * сїю оубиши и мѣши вѣры оутвержденіе, * поборника
ймамы извѣ нѣлъ рождшагося Гла. * дерзаніе оубиши, дерзаніе людіе вѣстї: * ибо
тої победитъ врагъ, * йакъ всеніленъ.

На стихобиѣ, бѣг҃ородніченъ:

Ее исполинса исланино проречениє, * дѣла бо родилъ Геній, * и по рождествѣ йакъ
прѣжде рождествѣ пребыла Геній: * бѣзъ бо вѣ рождениѧ, * тѣмже и Генійствѣ
новопресѣчѣ. * но ѿ бѣг҃омати! * моленія твои хъз рабы, * въ твоемъ храмѣ
приносима я тебѣ не прѣзри: * но йакъ бѣг҃одѣтробна я твоима рѣкама исклѣши, *
на твоѣ рабы оумилосерднисла, * и моли спасиша да шамъ нашымъ.

Глѣсъ Б:

Прѣиде сѣнь законнаѧ, бѣгодати пришедши: * йакоже бо купниѧ не сгарише
ѡпалиема: * таکъ дѣла родилъ Геній, * и дѣла пребыла Геній. * вмѣсто столпа
ѡгненнаго, * прѣвѣдное возиѣ мѣнца: * вмѣсто миѳа, * христосъ, спасеніе да шамъ
нашнхъ.

На стихобиѣ, бѣг҃ородніченъ:

О чудесе иваго вѣхъ древиныхъ чудес! * ктобо бо позналъ мѣръ бе зъ мѣжа
рождшѹю, * и на рѣкѣ исклѣши мѣжа, въю тварь содержашаго; * вѣстѣ Геній изволеніе,
рождшесла. * Гогоже йакъ мѣнца, прѣпталъ, твоима рѣкама исклѣши, * и мѣрне
дерзновеніе къ немъ и мѣши, * не престанъ молѧши ѿ чудесахъ тѧ, *
оуже дѣти и спаси да шамъ нашакъ.

Глѣсъ Г:

Йакъ не дивимса бѣг҃одѣтробнѹмъ рождествѹ твоемъ, прѣптиѧ; * исклѣшия

бо мѣжескаго не прїемши, всeneпорочнаѧ, * родилà ѣснѣ веzi ѡцѧ сѧ плóтю, * прéждe вѣкъ ѿ ѡцѧ рожденнаго веzi мѣръ, * никакоже претепѣвшаго һzmѣненїѧ, һли смѣшенїѧ, һли раздѣленїѧ, * но ѡбою ѹществѹ своинство цѣло сохранишаго. * тѣмже, мѣти, дѣо вѣчце, * тогод моли спасиша душамъ, * православиѡ вѣd һсповѣдлющиx тѧ.

На ст҃ихобиѣ, бѣородиенъ:

Безъ сѣмене ѿ вѣстивеннааго дахъ, * болею же ѹчию злаилà ѣснѣ сѧ вѣки, * ѿ ѡцѧ безъ мѣръ прѣждe вѣкъ ѹща: * наꙗз же ради, һзи тебѣ веzi ѡцѧ быша, * плóтю родилà ѣснѣ, * һ мѣница млекомъ пнитала ѣснѣ. * тѣмже не престанъ молити, * һзбѣвнтия ѿ вѣдъ душамъ нашымъ.

Гласъ д:

Иже тебѣ ради бѣофиѣ прѣорокъ дѣдъ * пѣснениѡ ѡ тебѣ провозгласи, * величij тебѣ сопровождъ: * предстѧ црнца ѡдеснѹ тебѣ. тѧ бо мѣръ, ходатицъ живота показъ, * веzi ѡцѧ һз тебѣ вочеловѣчнтия елговолиўвий бѣзъ: * да свои паки ѡбновнти ѡбраузъ, һстлѣвшїи спасиъ, * һ залѣждшее горохнюще ѡбрѣтъ ѡвчъ, * на рамо восприимъ, ко ѡцѹ принесеитъ, һ своеимъ ҳотѣнїю, * изъ небесными совокупнти ىسلامи, * һ спасеитъ бѣзъ, міръ, * христосъ һмѣлай вѣлию һ богатѹ мѣть.

На ст҃ихобиѣ, бѣородиенъ:

Прѣзри на моленїя твоихъ рабъ, всeneпорочнаѧ, * оутолакиющи лѣтак на ны востанїѧ, * вслѣдъ скорби наꙗз һzmѣнлакиющи: * тѧ бо ѣднѹ, твѣрдо һ һзвѣстное оутвержденїе һмамы: * һ твоѣ предстѣтельство ىталажакомъ, * да не постыднися, вѣчце, тѧ призывайющи, * потешися на оумоленїе, * тебѣ вѣриѡ волиющиx: * радиися, вѣчце, * всѣхъ помоще, радиуете һ покрове, * һ спасенїе

дұшың нағылай.

Гләс Ә:

Вз чермнің мори, * неңсік қоғарының нағылай. Оңтүстік нағылай һында: * таңда миңдең, раздельнитель ворды: * Заде же гаврийлар, ылжынитель чыдесе. * тогда глаубинұй шестовы нағылай. * Ныңғы же христы роды беделменниң дәл. * море по прошествию ғылебі, преображеніе непроходно: * непорочнал по рождеству еммануилеві, преображеніе нетлінна. * Сыйн, һ прережде сыйн, * ғавленілай ғакш члебек, * біже, помылдың нағылай.

На стихобиѣ, богоодиенъ:

Храмъ и дверь есть, * палата и притвор цркви, * дао всечестия, * єюже и збывнитель мой, христосъ гдѣ, во тмѣ спасыи мъ гавнисл, * синце правды, просвѣтнти хотѧ, * таже созда по оңтүстік своеемъ рѣкою своею. * тѣмже, всеспѣща, ғакш мѣрнє дерзновеніе къ немъ стражавша, * непрестанни моли спасище душамъ нашымъ.

Гләс Ә:

Кто тебе не оублагнитъ престолъ дао; * кто ли не воспоетъ твоегѡ пречистагѡ рождества; * ее злѣтнѡ бо ѿ ѹцилѣвый иң єдинородныи, * тоиже ѿ тебе чтыл пронде, * неизреченни волошил, * єстество мъ бѣа сыйн, * и єстество мъ бѣа члебекъ насы ради, * не во двою лицъ раздельлемыи, * но во двою єстество 8* неслытнѡ познаваемыи. * тогд моли, чта, всеблаженна, * помиловати душамъ нашымъ.

На стихобиѣ, богоодиенъ:

Творецъ и збывнитель мой, пречтая, * христосъ гдѣ и зъ твоихъ ложеши прошедз, * въ мѧ ѿ боликии, * первыя клатвы адама вободи. * тѣмже ти, всечтая, * ғакш бжки мѣрн же и дѣбѣ, * вонстину 8 волеи мъ наимолчию: * радиисл аггельски, радиисл вѣнца, * предстательство и покрове, * и спасеніе душа нашахъ.

Гләс Җ:

Мѣри оубаш познамасл есть, * паче єстество, бѣже, * преображеніе же есть дѣл, * паче слова и ради ма: * и чыдесе рождество твоегѡ иказати լзыикъ не можетъ. *

представи⁸ бо і⁹ψі⁸ злачітю, Ч¹⁰та, * непостіженіз є¹¹сть ѿбра¹² рожденія: * нід'же бо хо¹³щетъ б¹⁴гъ, побуда¹⁵єтъ чінъ. * та¹⁶мже т¹⁷ль в¹⁸сі, м¹⁹тъ в²⁰жію в²¹б²²ду²³є, * молі²⁴мтися прил²⁵ежи²⁶, * молі²⁷ спасітися д²⁸шамъ на²⁹шымъ.

На ст³⁰ховні³¹, б³²городніченіз:

Под³³ кро³⁴въ тво³⁵й, в³⁶личе, * в³⁷сі земнородніи прив³⁸глю³⁹є, в⁴⁰пі⁴¹емъ т⁴²и: * в⁴³це о⁴⁴побаніє на⁴⁵ше, * н⁴⁶збай⁴⁷и ны⁴⁸ ѿ безм⁴⁹брн⁵⁰ихъ прегр⁵¹шеній, * н⁵² спаси д⁵³шы на⁵⁴шакъ.

Глас 5:

Щ⁵⁵рь н⁵⁶нви⁵⁷ за члов⁵⁸еколюбіє на землі⁵⁹ і⁶⁰внісѧ, * н⁶¹ с⁶² члов⁶³еки пожи⁶⁴є: * ѿ д⁶⁵бъи бо Ч⁶⁶ти⁶⁷ плоть прі⁶⁸емий, * н⁶⁹ н⁷⁰зъ н⁷¹а прошед⁷²и⁷³ в⁷⁴спрі⁷⁵ят⁷⁶ємъ: * єдніз є⁷⁷сть і⁷⁸нъ, і⁷⁹г⁸⁰ез є⁸¹стєт⁸²омъ, * но н⁸³ не у⁸⁴поста⁸⁵ю. * та⁸⁶мже совершена тог⁸⁷о б⁸⁸га, * н⁸⁹ совершена чл⁹⁰в⁹¹ка вон⁹²стинн⁹³ пропов⁹⁴едлю⁹⁵є, * н⁹⁶спов⁹⁷ед⁹⁸ємъ х⁹⁹т¹⁰⁰а б¹⁰¹га на¹⁰²шего: * є¹⁰³р¹⁰⁴же молі¹⁰⁵, м¹⁰⁶тн¹⁰⁷ безнеб¹⁰⁸єтна¹⁰⁹, * поміловатися д¹¹⁰шамъ на¹¹¹шымъ.

На ст¹¹²ховні¹¹³, б¹¹⁴городніченіз:

Безнеб¹¹⁵єтна¹¹⁶ д¹¹⁷о, * т¹¹⁸же б¹¹⁹га нензре¹²⁰єнн¹²¹ злач¹²²ини¹²³ плот¹²⁴ю, * м¹²⁵тн¹²⁶ б¹²⁷га в¹²⁸ишн¹²⁹аг¹³⁰в, тво¹³¹хъ раб¹³²въ мольб¹³³и прі¹³⁴мн¹³⁵, в¹³⁶енепорочна¹³⁷, * в¹³⁸їмъ пода¹³⁹ши ѿчищ¹⁴⁰є прегр¹⁴¹шеній: * нын¹⁴²є на¹⁴³ша мол¹⁴⁴ні¹⁴⁵ прі¹⁴⁶млю¹⁴⁷ши, * молі¹⁴⁸ спасітися в¹⁴⁹їмъ на¹⁵⁰мъ.

Богослужебные Осмы и Гласы

По́емы, где есть Слова отом въ мненіи и нынѣ, по гласу тѣ
Гласъ я:

Въ недѣлю вѣчера, на Г҃и воззвѣхъ Егоро́дненъ, гласъ я:

Мріе непорочнаѧ, и оўмѣ вѣлкаго преображенія, Чтѣніша колесница,
ѡбдержима мѧ многими грѣхами и отвѣніема, къ широтѣ поклонія напраѣни
мѧ въсѣльнѣйшимъ твоимъ представительствомъ: ибо можеши тѣкъ мѧ вѣл
могѹщаго.

Въ недѣлю вѣчера, на стихобиѣ Егоро́дненъ, гласъ я:

Нѣныхъ чиновъ радованіе, на земли человѣкѡвъ крѣпкое представительство,
пречтамъ дѣо, спаси и мы, иже къ тебѣ прибегающыя: тѣкъ на тѧ оупованіе по
вѣѣ, вѣѣ, возложиХомъ.

Въ понедѣльникъ, на оупреніи Егоро́дненъ, гласъ я:

Сѣтѣніша сѣтѣхъ силь, честнѣніша всел твари, вѣї, вѣице мѣра, спаси
и мы, иса рождшила, ѿ прегрешеніи творчныхъ и бѣда, тѣкъ блага, молитвами
твоими.

Въ понедѣльникъ вѣчера, на Г҃и воззвѣхъ Егоро́дненъ, гласъ я:

Агица, мѣра всегда вѣмлющаго грѣхъ, егоже превеликій прѣтѣла всѣмъ
проповѣда, съ нимъ дѣо моли, козлици части тѣвнити мѧ чуджа въ час
сѫдній, и овцамъ деснѣмъ егѡ сочтати мене недостойнаго.

Въ понедѣльникъ вѣчера, на стихобиѣ Егоро́дненъ, гласъ я:

Дѣо всепѣтамъ, иже къ тебѣ тайно мѧгкѣй прѣроческима видѣи очіма,
кѹпинѣ горлышъ и нешпаллѣмъ: бѣествѧ бо огнь оупробѣ твою, чта, не ѿпали.
Тѣмже молимъ тѧ, тѣкъ мѣръ бѣгъ наше, мѣръ и спросити мѣрови, и вѣлию
мѣлости.

Во вторникъ оупра Егоро́дненъ, гласъ я:

Благодніцъ и блгднаго язы, и разбоянника победиХъ, и мытарѧ прегрешеніи
преминѣХъ, и ненеуганы. Оувы мнѣ, что бѣдъ; какъ оубѣгнѣ мѣки язы

Ока́нныи; Чта́л, припáдлю ти, о́щедри мà мíлостю твоéю, а́коже О́ныя и́з тво́й спасл є́тъ.

Вз вто́рник ве́чера, На Гáи воззвáх кртобгоро́днченз, гла́съ а:

Твоегò сна и влкð, дре́вле а́кѡ ви́дѣла є́си, на кртѣ рðцѣ распростерша, и копи́емъ ре́бра ископовáема, мти чта́л рыдающи взы́вала є́си: о́вьи ми́ф! а́кѡ стра́ждеши, страда́ти человéквъ ѿмлакъ члвeколя́бче;

Вз вто́рник ве́чера, на ст҃ихóвиѣ кртобгоро́днченз, гла́съ а:

Воззви́жена а́кѡ ви́дѣ на кртѣ а́гница, непорочнаа дѣа плачъши вопи́аше: илáдкое мое чадо, что́ и́вое и преславное ви́дѣниe; а́кѡ содержáи ви́ческаа гóрстю, на дре́вѣ пригвожда́ешися плаотю;

Вз в сре́д8, на о́тпраени кртобгоро́днченз, гла́съ а:

О́у кртѣ твоегѡ предсто́лши слóве бжїй, а́гница и непорочнаа мти твоѧ, рыдающи вопи́аше: о́вьи ми́ф си, а́кѡ о́мнира́еши на кртѣ; о́вьи ми́ф, се́пте моя илáдкий, гдѣ твоѧ добро́ты и́вина зайде зра́къ; краси́бшій паче ви́хъ чело́вéкъ.

Вз сре́д8 ве́чера, На Гáи воззвáх бгоро́днченз, гла́съ а:

Прегрѣшений пчниною ѿзре́вáемъ, къ ти́хомъ приста́нншъ приे́тгъ, пре́тгъ млгвѣ твоéй, бгоро́днтельнице, взы́вай ти: спаси мѧ, крѣпкю твою десниншъ проигре́ши рабъ твоемъ, ви́непорочнаа.

Вз сре́д8 ве́чера, на ст҃ихóвиѣ бгоро́днченз, гла́съ а:

Рáд8и́са, радо́сть пра́дѣдѡвъ, лптолѡвъ, и мченикѡвъ ве́сёлие, и покро́въ на́съ, дѣо, твои́хъ рабѡвъ.

Вз четвeртóкъ о́тпра бгоро́днченз, гла́съ а:

Рáд8и́са, бгоро́днцие дѣо, рáд8и́са, похвало ви́еа ви́селенныя, рáд8и́са, пре́тгаа мти бжїя блгослове́ннаа.

Вз четвeртóкъ ве́чера, На Гáи воззвáх кртобгоро́днченз, гла́съ а:

Бкðшение дре́внее лдамово гóрькое, вкðсивыи жéлчи и О́цта, о́слади́ла є́си чадо сла́дчайше, вознесися на дре́вѣ: тѣмже мѧ а́кѡ сдѣл пра́ведныи, ви́ческою

ιπράστῳ τῷοέο οὐσιαδὴ βᾶτο, εοικρέες ἕτκω βεσίλενζ, δέλα γλαγόλισθε οιεζάψη.

Вз четвертой вечера, на стиховнице Египетской, гласъ 6:

Заколение твоё неправедное Христе, делья злости, плакальши вопиаше ти: чадо сладчайшее, како бе з прауды египетской; и како на дреубе висинши, иже виу землю повесивши на водах; не остави мене едини, благодателю многомощниву, матья и рабу твою, молюся.

Вз пяток вечера, на оупрене Египетской, гласъ 6:

Агнца, агнца и венепорочна яблонца, на крите тькв видаевши злака не имаша, ни доброты, овы мифе, плакальши глаголаше: где доброта твоя зайде сладчайший; где благолепие; где благодать ющая, образа твоего, не моя любезнейший;

Вз пяток вечера, На Где воззвале Египетской, гласъ 6:

Бесмирово славы, ѿ человека проzahlешася, и блажь рождешася, и беню дверь воспомим з мрию дебы, бе зплотиых писи, и венриых оудобрене. сюлько то твоя икона и храмъ ежестка: сюлько преграждене вражды разрушинши, мириз введен, и царстви ѿвреже. сюлько оубеша имаше венри оутверждение, поборника имамы и з неака рождшагося Где, дерзанте оубеша, дерзанте любдие ежин: ико тои победитъ враги, тькв венсленз.

Вз пяток вечера, на стиховнице Египетской, гласъ 6:

Воистине паче оумя чудна яблонца, рожтвла твоего, Египетсто, иже проповедала пророки вене, вел преславна, златите и рожтво, венпешта, недомысленно, и не сказанно, имже мириз спасла Есеть, тькв милосердъ.

Вз субботы оупрея Египетской, гласъ 6:

Радость ѿ паче, естака вене дебо, чистый сосудъ венака венленыя, венцие неугасима, венестинлище неувенестимаго, храмъ нешборныи: радость, и зе неаже родися агнецъ ежин, земля гробъ венега мира.

Глáсъ є:

Вз недéлю вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáсъ є:

Минóжество ѿггль сна твоегò преѹта, воспéвáють тринéтъими гла́сы, ѩкѡ преѹтълъ тѧ тогѡ ѿѹщю ѡгнезраченъ, и палатъ ѿдышевленію, мօстъ вѣжественныи, иже ѿ земли преводлъши всегда къ немѹ: радыися ѿбраðованна, вопиюще ти соглашно со ѿхагломъ гавріиломъ, ѩкѡ рождшëи истóчника радости.

Вз недéлю вéчера, на стихóвни егóроднченъ, глáсъ є:

Радыися, мріе вѣщь, храме иеразрѹшими, паче же сїтыи, ѩкоже волеѧтъ пророкъ: сълатъ храмъ твои, днівенъ въ праудѣ.

Вз понедéльникъ оѹтра егóроднченъ, глáсъ є:

На тѧ оѹповании, вѣщь, возложиХомъ чалии, да не ѿпадемъ, спаси наꙗ ѿ ебдъ, помошнице недодмѣсмы, и сопротивныхъ собѣты разори: ты бо ѿнаша спасеніе, благословенна.

Вз понедéльникъ вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáсъ є:

Скѡрби, любыихъ на веденїи, страдти же разлічныя ѿбрѣваютъ смиренію мою душу ѡтроиковицие иеникѹсебрачна, мти христъ бга, правительница ми ѿбнися въ мори житействи, и належашу оѹкроти ѿбрю къ пристанище тихимъ покалкии и прохлажденїи наставллюши, къ вѣжественномѹ покрову твоемѹ притеќакища.

Вз понедéльникъ, на стихóвни вéчера егóроднченъ, глáсъ є:

Непроходима вратъ тайно запечатствованна, благословенна вѣщь дѣо, пріими моленїи наша, и принеси твоемѹ си и егѹ, да спасетъ тобою души наша.

Во вто́рникъ оѹтра егóроднченъ, глáсъ є:

Радыися, мріе вѣщь, храме иеразрѹшими, паче же сїтыи, ѩкоже волеѧтъ пророкъ: сътъ храмъ твои, днівенъ въ праудѣ.

Въ втóрникъ вéчера, На Гдн воззвáхъ кртобгóроднченъ, гла́съ є:

Зайде свѣтлѡвъ Зарѧ, земныиъ свѣтомъ побѣждиша, ѿбнажшиша на кртѣ: побѣждаетса оўбѡ прічию хѣждшее большииъ, иль чешемъ меньшее даётъ мѣсто, какѡ оўбѡ не подобаше свѣтлѡ хѣтъ, икрытия Зарѣ чистиенїе; достаиниимъ глаголаше, таъ Зрѣши пречтала, свѣтлѡмъ свѣтла. Въ втóрникъ вéчера, на ст҃ихоўниѣ бгороднченъ, гла́съ є:

Въ втóрникъ вéчера, на ст҃ихоўниѣ кртобгóроднченъ, гла́съ є:

Болѣзни претерпѣвши мнѡгій въ распѣтии сѧ иль ега твоегѡ пречтала, стеношне, слезлиши иль восклицающи: оўбы мнѣ чадо сладкое, вез прауды какѡ страждеши, хотѧ нзбѣвнти таже ѿадама земнорѣдныиъ; тѣмже пречтала дѣо, тебѣ мольимъ вѣрою: мілостища намъ тога содѣлай.

Въ срѣдѣ, на оўтренни кртобгóроднченъ, гла́съ є:

Гроздъ вееврѣльиѣ чтала, егоже небоздѣланнѡ во оўтробѣ носила есѧ, на дреѣвѣ таикѡ оўзрѣла есѧ сего побѣшенна, рѣдайющи восклица есѧ, иль взывалла: чадо, сладостъ искаپай, еюже ѿнметса пілнство вѣакое страстенї, благодателю, менѣ ради тебѣ рождшиѧ, сбоимъ благотробиемъ оўмоладеи.

Въ срѣдѣ вéчера, На Гдн воззвáхъ бгороднченъ, гла́съ є:

Слово, еже ф҃дъ, иль стомъ дхъ равночестнное сѧ таикѡ великое солище, иль дѣи бготроковици возїлвшее на землю въ послѣднлл, послѣ наѧ таикѡ Зарѧ, славнии лпли, свѣтомъ вѣры просвѣщающиихъ всѧ человѣки, во мракѣ прелести, иль тѣхъ къней оўчеными вѣжествиенными приводящиихъ.

Въ срѣдѣ вéчера, на ст҃ихоўниѣ бгороднченъ, гла́съ є:

Таикѡ плодовитата мѣлина дѣя нзрастѣ тебѣ, плоды животнаго, плодоносити мірови вѣлию иль богатству мілости.

Въ четвертокъ вéчера, На Гдн воззвáхъ кртобгóроднченъ, гла́съ є:

Егда несквѣрнаѧ лгница вѣдѣ сбоего лгница, на заколение таикѡ человѣка болею влекома, плачущи глаголаше: везчадствовати мѧ наинѣ тщншиша хѣтъ, рождшу таъ. чѣто еїе сотворилъ есѧ, иль збѣвнителю вслческихъ; фбаче воспѣвало иль славлю твою, юже паче оѣмъ иль слова, краинюю благости члвѣколюбче.

Вз четвертой вечера, на стиховнице кртое бородыченя, гласъ є:

Бгда та бе злакониа людие спсе, жи зиь ве бхз, на дре во возвесоша, тогда
чита и пренепорочнаа мти твоа предстолици и ридиющи взыбаше: чадо мо
сладкое, свите моима очима, овьи мнѣ, како посреде слашдѣю на крѣ
пригвоздитися претерпѣлъ єси, иже землю побешен на водах;

Вз пяток, на оупрене кртое бородыченя, гласъ є:

Бгда не сквернаа лгница вицѣ сбоега лгница, на залогеніе таико чловѣка болею
вле кома, ридиющи глаголаше: бе зчадствованти мла ивищ тшишиа христѣ,
рождшю та. что ие сотворилъ єси и збавителю ве бхз; очи вспѣваю и
слаблю твою краиню богость паче омла и слоба, члвѣколябче.

Вз пяток оуприе бородыченя, гласъ є:

Все оупованіе мое на та возлагай, мти бжїл, сохраня ма под крокомъ
твоимъ.

Вз пяток вечера, на Где возвзвахе бородыченя, гласъ є:

Пренде сеи злакониа, бгодати пришедши: таико же бо кипина не спараше
шпаклема, таико дба родилъ єси, и дба пребыла єси. вмѣстя итолпа огненнаага,
прѣвѣдое возиаа иици: вмѣстя махеа, христоз, спасеніе душа нашихъ.

Вз пяток вечера, на стиховнице бородыченя, гласъ є:

Спаси ѿ бѣду рабы твоа, бще дбо, таико ви по вѣкѣ къ тебеѣ привѣгаемъ,
таико къ нерушимѣи спаси и предстательствъ.

Вз субботы оуприе бородыченя, гласъ є:

Принди, мть сбита, пбенъи немолчныи зовдши, ви прославимъ, та бо
роди спасеніе наше: и радиися, принесемъ таико єдиной рожденіи ве бхз
начальнишаго, иже пренди вѣкъ бга: радиися, та же єнъ падшю паки
на здѣшила: радиися, пренди дбо неискѹсбраниа.

Глáсъ Г:

Вз недéлю вéчера, На Гáн воззвáхъ еѓорóднченъ, глáсъ Г:

Беќми владáщај твáрьми преѓтам, люѓтѣ ѡбладáема спрастъмъ оѓма моегѡ, скободн тéпымъ твоимъ предстáгельствомъ и мтрею мтвою и поработи ма си ѓ и бѓ ѓ твоемъ.

Вз недéлю вéчера, на стéхóви єѓорóднченъ, глáсъ Г:

Бл҃цце, предстáгельници ѿсéхъ молáшихъ тебѣ, тобою дeзáемъ, и тобою хвáлиса, и къ тебѣ все оѓповáниe наше єсть: моли рóждшаго и зъ тебѣ, за непотрéбныи рабы твои.

Вз понедéльникъ оѓтра еѓорóднченъ, глáсъ Г:

Сто первоѓтам похвало ѓши и бињи чинáвъ, аптолавъ пїниe, и пррóкавъ сбытие, бл҃цце, прїмъ молитви наша.

Вз понедéльникъ вéчера, На Гáн воззвáхъ еѓорóднченъ, глáсъ Г:

Иже сеќта незаходимаго ѕблаче, еѓорадованнај ѕтроковици, бл҃гословеннај мріе, возїжай ми сеќтъ покаланија во тъмѣ грѣхови єздиши содержимъ: и и збáви мольбами твоими ѕгнà гееникалаго, и тъмы несвѣтимыя, и днe невечернааго їви причастника дѣо, прибегающаго под крбъ твои преѓтам.

Вз понедéльникъ вéчера, на стéхóви єѓорóднченъ, глáсъ Г:

Вз женáхъ стáла б҃же мтни беѓнебеќтила, моли, єѓоже родилъ єси, цржъ и бѓа: да спасетъ насе, йако члвѣколюбецъ.

Во втóрникъ оѓтра еѓорóднченъ, глáсъ Г:

Безъ сеќмене засалъ єси ѿ ахъ стáгво, и славословиша вспѣвамъ тѧ: радъсл, преєтъ дѣо.

Вз втóрникъ вéчера, На Гáн воззвáхъ кртогѓороднченъ, глáсъ Г:

Оѓжїе сеѓдце твоє проїде преѓтам, єѓда си твоєго на кртѣ виѓела єси, и вонїла єси: не беѓчади ѓ ма покажи си моя и бѣже моя, соблюди ѓ по ржтвѣ дѣо.

Вз втóрникъ вéчера, на стéхóви кртогѓороднченъ, глáсъ Г:

На кртк та воздвижена хрт моя, како видѣ агнца рождаша та и не порочна, и мти твоѧ, ридаше из плачемъ и вопиаше: не покажи мѧ бе зчади, юже сохранилъ еси чистъ и по роживѣ.

Въ в среды, на огурени кртобогородижен, гласъ Г:

Зрѣши та вислаша на дреѣвѣ всенепорочна, хрт моя преблгий, ридаши вопиаше мтирики: ене моя вселюбезнѣшій, како се бѣззаконны на дреѣвѣ та и огнѣ;

Въ среды вечера, на Гдѣ воззвѣхъ бгогородижен, гласъ Г:

Вѣлилъ чудесъ твоихъ чта, сила: и зваласяши во ѿ бѣдѣ, и спасаши ѿ смѣрти, и восхипашаши ѿ напастей неначаляемыхъ, и скрѣби ризгѣшаши, и согрѣшениѧ человѣкѡвъ ѿмлеши.

Въ среды вечера, на стихобиѣ бгогородижен, гласъ Г:

Вельми согрѣшавши мѧ, отроковиць, искити велікою твою молитвою пламене иажднаго, и исправи, чта, твоимъ мольбами, ко спасеніямъ стезамъ наставляющи мѧ мтириими твоимъ молитвами.

Въ четвертoku огуря бгогородижен, гласъ Г:

Безъ сѣмене зачала еси ѿ даха стаго, и славоглобаше воспѣваемъ та: радиисла, преста дѣо.

Въ четвертoku вечера, на Гдѣ воззвѣхъ кртобогородижен, гласъ Г:

Миръ помилованъ бысть слове, расплатиъ твоимъ, тварь просвѣтила, языцы спасеніе обрѣтозла, вѣко, вопиаше пречтала: азъ же ибѣ растерзанъ, зрѣши твою болѣнь стрѣль.

Въ четвертoku вечера, на стихобиѣ кртобогородижен, гласъ Г:

Зрѣши та всенепорочна воздвижена на дреѣво, хрт моя преблгий, плачиши вопиаше мтирики: ене моя вселюбезныи! како сонми бе ззаконны на кртк та воздвиже;

Въ пяток, на огурени кртобогородижен, гласъ Г:

Зрѣши и з тече рожденаго всенепорочна, побѣшена на дреѣвѣ, восклициша

вопіючи: сла́дкоє моє ча́до, гдѣ твоѧ зáйде доерóта івѣтносиа, доеро
сопворишааго рóдъ человѣческомъ;

Вз плато́къ вечера, на Г҃и воззванихъ Ег҃ороднченъ, гласъ Г:

Какѡ не днѣмися ег҃омъжномъ ржѣтвѣ твоемъ, пречтилъ; искѹшенилъ єо
мъжескааго не прїнимши всенепорочна, родилъ єсѧ везъ ф҃ылъ сїа плоти, прѣждѣ
вѣкъ ѿ ф҃ылъ рожденаго везъ мѣре, никакоже претерпѣвшаго измѣненилъ, илъ
имѣшенилъ, илъ раздѣленїлъ: но ф҃еною ізψествѣ своиство цѣло сохранишаго.
тѣмже мѣни дѣо вѣщє, тогдѣ моли спасиа душамъ, православию вѣдъ
и сповѣдающиъ тѧ.

Вз плато́къ вечера, на ст҃ихи вѣдъ Ег҃ороднченъ, гласъ Г:

Вз женакъ ст҃аля вѣдъ мѣни везнеевѣстна, моли, єг҃оже родилъ єсѧ, цѣлъ и Ега:
да спасите на, какѡ члѣвѣколюбецъ.

Вз ізбѣвтѣ оѣтра Ег҃ороднченъ, гласъ Г:

Безъ сѣмене зажалъ єсѧ ѿ дѣла ст҃агѡ, и славословище воспѣвалъ тѧ:
радѣнія, престаля дѣо.

Свѣщѣ разѣмнѹ тѧ, и осѣщѹ івѣтъ вѣстъ, сокращиша и дебельствѣ
человѣческааго ізψествѣ, вѣдъ, вѣмъ: твоегдѣ моли сїа и Ега, престаля
и на оѣпоконти, идѣжке єсть вѣхъ веселлихъ радованіе.

Глáсъ Δ:

Вз недéлю вéчера, На Гáи воззвáхъ егóроднчénz, глáсъ Δ:

Превозшéдши чйны ѿггльскїј вceнepорóчнаѧ, со ѿгглы вceгда молн ѿгглы влчествóющаго, и вceю твáрию, даровáти намъ прегрбшéнїй ѿгавленїе, и нзбáвнти ся отрастéн, и достóйны сотворити насъ тогда пѣвцы слáвы єгѡ, и наслéдници неплéниыя пíщи.

Вз недéлю вéчера, на стóхóвиѣ егóроднчénz, глáсъ Δ:

Рáд8и́са, свéтла ѕблаче: рáд8и́са, свéщници свéтлыи: рáд8и́са, р8чико, въ нéйже манна: рáд8и́са, жéзле аларóновъ: рáд8и́са, к8пинò нeшпалимá: рáд8и́са, чеpтóже: рáд8и́са пр7тóле: рáд8и́са, горò с7тá: рáд8и́са, приебéжнице: рáд8и́са, бж7твеннаѧ трапéзо: рáд8и́са, двере таиннаѧ, рáд8и́са, вcéхъ рáдосите.

Вз понедéльникъ оѓтра егóроднчénz, глáсъ Δ:

Б҃е, вcéхъ црнци, правослáвныихъ похвало, єретíчествóющиихъ шатанїѧ разори, и лица ихъ посрами, не клáнлюющиися, ниже чт8ющиихъ, пре7тла, ѓтнýи твóи ѕбраzi.

Вз понедéльникъ вéчера, На Гáи воззвáхъ егóроднчénz, глáсъ Δ:

Слéзы ми дáждь ѿ сердца, и воздыхáниe нз глагонны ѕтроковици, и д8ши сокр8шéнїе, и нсповéданїе, та же въ житїи содéланнаѧ мню прегрбшéнїѧ: да твоéю помошью вce7тла, въ поклонїи пре7д8 жи3ни мои, и огл8ч8 ѿглаблéнїе.

Вз понедéльникъ вéчера, на стóхóвиѣ егóроднчénz, глáсъ Δ:

Избáви насъ и8ждв нашнихъ, мти хр7тъ ега, рождшал вcéхъ творцъ, да вси зовéмъ ти: рáд8и́са, єднно предстáтельство д8шъ нашихъ.

Во втóрникъ оѓтра егóроднчénz, глáсъ Δ:

О вcéхъ ебдз рабы твои сохрани, елагословеннаѧ е҃: да та слáвимъ надéжд8 д8шъ нашихъ.

Вз втóрникъ вéчера, На Гáи воззвáхъ кр7тогороднчénz, глáсъ Δ:

Не ридай мене мти, зрлци на дре8и повéшена твоего сна и ега, на водахъ повéшишаго землю нeшдержимш, и ви твáрь создáвшаго: ибо воскр8, и

прославлюса, һ әдәвә цәрәтвәл әокрұшұғ крәпостію, һ погұбелю тога әнда, һ сәлжаныл һәзәвлю шәлодбенетва әғә, әкә әлгөөтәбен, һ әңдүй мөемдүй приведүй, әкә чәбеколибен.

Вз втóрникъ вéчера, на ст҃хóвнѣ кр҃тоегороднченз, гла́съ д:

Распинáема христà чәбеколибенца відлажи пречтапа, һ реेбра һископовáема копейем, плáчющи вопиаше: чтò сиे сиे мои; чтò ти бе злагодатнин людие воздаша, За та же сотворил әни дабраш һим, һ тщаниса бе зчадствованти мәл велюбезибен; үднблáюса әлгөөтәбене, твоемдүй вольном распáттию.

Вз в срéd8, на оѓтреннї кр҃тоегороднченз, гла́съ д:

Оѓмерщвлáема відлажи христà пречтапа влчца, оѓмерщвлáюща листибаго, вискициаше гóрцѣ взыбáющи, һз оѓтрабы то же пронизшедшем, һ долготерпению әғә чадлажиса взыбáаше: чадо мое любезибеншее, не забуди раб твою, не злоси чәбеколибене, мое оѓтбешенне.

Вз срéd8 вéчера, На Гđи воззвáхъ егоро́днченз, гла́съ д:

Иже бга невмѣстимаго, во чреbѣ твоемъ вмѣстимаша, чәбеколибна чәбека бывша: һ наше смѣшеннїе һз тебе пріимша һ ѿбожибша твѣ, не преври мене висчтапа, нынѣ икорблаша: но үшедри икорша, һ разлнчныл вражды же һ вреда лгакавагш вободи.

Вз срéd8 вéчера, на ст҃хóвнѣ егоро́днченз, гла́съ д:

Имдшес та, бѣ, оѓпованиe һ предстательство, вражинхъ на бѣтъ не оѓбоимса, әкә спасеши душы наша.

Вз четвертóкъ оѓтра егоро́днченз, гла́съ д:

Та стбен8 стажахомъ, бѣ пречтапа, һ благотишиое пристанище, һ оѓтврждениe. Тбмже молюса һже в житии ѿбреbаемъ: ѿкорми һ спаси мѧ.

Вз четвертóкъ вéчера, На Гđи воззвáхъ кр҃тоегороднченз, гла́съ д:

Икә оѓзрѣ та гди, дба һ мти твоа на кр҃тѣ повѣшена, днвлашеса һ взырающи глаголаше: что ти воздаша, һже многихъ твоихъ даровъ на слаждшиял влко; но молюса, не ѿстайни мене әднин8 в міре: но потзиша

всикрішти, і возвставлѧ праотца.

Въ четвертѹкъ вѣчера, на ст҃ихиѣ крѣтогородиценъ, глаꙑзъ:

Не рыдай мене мѣні, зрячи на дреѣвѣ вѣслща твоєго сїа и бѣ, на водѣхъ повѣсишиаго землю неподержимѡ, и всю тварь создавшиаго: ибо востанъ и прославлюся, и да вѣцаря царствїа сокрѣши и крѣпостїю, и потреблю єгѡ всю сїль, и оўзиники и збѣвию ѿ злодѣйства єгѡ, яко мѣрдъ: и ѡци моею приведи, яко члѣвѣ колюбецъ.

Въ пятѹкъ, на оўтренни крѣтогородиценъ, глаꙑзъ:

На крѣтѣ тѧ яко оўзрѣ привождена, гдѣ, агнница и мѣні твоѧ днѣлѧшиася, и что видѣши и ѿзвѣаше, и не вожделѣши; илѣ ти невѣрныи соборъ возвадѣ веззаконный, иже многихъ твоихъ чудесъ насладившиася; но слава неизглаголанномъ сошествию твоемъ, вѣко.

Въ пятѹкъ вѣчера, На Г҃ди возвѣахъ бѣгородиценъ, глаꙑзъ:

Иже тебѣ ради бѣготеци прѣроицъ дѣдъ, пѣсенниѡ ѿ тебѣ провозгласи, величіа тебѣ отборшемъ: предста црнца ѿдесиѹ тебѣ. тѧ бо мѣръ ходатанци живота показа, бе з ѡци и з тебѣ вочівѣчишиа бѣговоливиѣ бѣзъ, да сбои паки ѿновитъ ѿбразы, и стлѣвшіи страсти ми, и залѣжившее горохніио ѿбѣтии ѿвѣа, на рамо вспріимъ, ко ѡци принесетъ и сбоемъ ходѣнию, изъ нѣніи и сокрѣпнитъ сїлами, и спасетъ вѣле міръ, христосъ и мѣлъ вѣлию и боягатѹю мѣть.

Въ пятѹкъ вѣчера, на ст҃ихиѣ бѣгородиценъ, глаꙑзъ:

Свѣщѣ непрасима, прѣтолье праиведныи, прѣтала вѣщи, моли спастиса душамъ нашымъ.

Въ субботѣ оўтра бѣгородиценъ, глаꙑзъ:

Бдѣнаѧ тала и прѣтала дѣо, яже бѣа везеѣменниѡ рождша, моли спастиса душамъ нашымъ.

Словесемъ послѣдѹющиє бѣгомаголивиихъ прѣроицъ, вѣдъ тѧ всенепорочна, мѹдрствиѳемъ: бѣа бо родилъ єсѧ воплотишиагося недомысленниѡ, и збѣльшаго насъ пѣненныихъ согрѣшению. єгоже нынѣ моли прѣтала, преставленыя рабы твоѧ сбоимъ просвѣтити ѿзаренiemъ.

Глáс 6:

Вз недéлю вéчера, На Гдí воззвáхъ бéорóднченъ, глáс 6:

Пртоль хербвимскїй воистиннѣ, та́кѡ преъвішши а́гѓлъ быівши, въ тѣ бо вѣжественное слово вселісѧ чтиѧ, нашъ ѿбраузъ ѿбновнти хотѧ: и́зъ тибе прошедъ плотоносецъ та́кѡ мѣрдъ, кртъ и́стри та́кѡ ради прїатъ, и́ воскрѣе та́кѡ бѣзъ даровѧ. тѣмже та́кѡ преъмѣнившъ та́кѡ ѿдажденаго ѿстества, создателю вѣрою елгодарлще молимся, оглагчнти твоимъ мѣтвами преъгрѣшениї прощенїе, и́ вѣлию мѣтъ.

Вз недéлю вéчера, на стихоноѣ бéорóднченъ, глáс 6:

Страшно и́ преславно, и́ вѣлие таинство, не вмѣстимый во чреѣвѣ вмѣстисѧ, и́ мѣти по рѣтвѣ паки преъвисть дѣла: бѣа бо роди и́зъ неѧ воплощенна. томъ възопімъ, томъ пѣсни р҃цемъ, со а́гѓлы воспѣвашюще: стъ єси, хртъ вѣже, и́же та́кѡ ради вочльвѣчиныисѧ, слава тибѣ.

Вз понедѣльникъ оѓтра бéорóднченъ, глáс 6:

Обрадованнаѧ, ходатайствъ твоимъ молитвами, и́ испроси дѣшамъ нашымъ множество щедротъ, и́ ѿчищениѣ многихъ преъгрѣшениї, молимся.

Вз понедѣльникъ вéчера, На Гдí воззвáхъ бéорóднченъ, глáс 6:

Весь ѿ младенства таинисѧ, грѣхъ не вѣланъ дѣла: оглагвихъ лютѣ оѓмоѣ, и́ обѣꙗлемъ многимъ въ нѣмъ преъвивъ любовию, и́ наинѣ сѣтъ плакъ лютъя моѧ прелесты, и́ слаꙗ обѣꙗла и́ везмѣла, и́ дѣши моѧ погибелъ: вѣщъ, не прѣзри мене сѧѣ погиблющаго, но оѓшедривши, всакаго нахожденіѧ и́ страстей и́збѣви твоимъ засѣплѣніемъ, та́кѡ да поне на старайся покаясѧ бѣ.

Вз понедѣльникъ вéчера, на стихоноѣ бéорóднченъ, глáс 6:

Оѓтоли болѣзни многовоздыхающій дѣши моѧ, оѓтолиша всакъ илѣзъ ѿ лицѣ земли: ты бо чловѣкъ въ болѣзни ѿгнинши, и́ грѣшихъ скрѣни разрушалеши. Тебѣ бо вси страждомъ надѣждъ и́ оѓтвежденіе, престаја мѣти дѣбо.

Во вторникъ оѓтра бéорóднченъ, глáс 6:

Обрадованнаѧ, ходатайствъ твоимъ молитвами, и́ испроси дѣшамъ

нашымъ множеству щедротъ, и ѿчищениѥ многихъ прегребешенїй, молимся.

Въ втѡрникъ вѣчера, на Г҃ди воззвѣхъ крѣтогородицѣнъ, гласъ є:

Изблюленїе наꙗ рѣди, и цѣнѣ великиѹю, пречитѹю кроѣ твою извѣблиѧ єсѧ дѣти, б҃езгрѣшие христѣ мѹи, всѣмъ хотѧ спасенїе полѹчили. тѣмже тѣ зрящи пригвождены мѣти твоѧ, руадающи власы терзаше сбою, глаголющи: чадо, лгуне виноваторочныи, мѣръ хотѧ изблюти чтию твою кробиѹ, ѿ чиѹ моему какѡ зашѣлъ єсѧ спасе, незаходимое смице, иже всѣмъ подадъ прославищенїе, и мѣръ, и вѣлию мѣть.

Въ втѡрникъ вѣчера, на ст҃ихіи крѣтогородицѣнъ, гласъ є:

Бѣсъ воспріимъ мѹи зряка, издатель и б҃гъ ѿблечеся, вошеразнти иже прѣжде падшии зряка адамовъ восхотѣвши, на крѣтъ вознесеся болею гакѡ повиненъ: и рѣцѣ распостеръ иѣнѣ, и сциблѣ рѣцѣ та же дреble ѿслабишия къ дреbe сиѣдномъ. єгоже всептакъ видяши восклициша: что сїе твоѣ сїе мѹи иензреченое долготерпѣнїе; не терплю на крѣтѣ воздвиженя зряши тѣ, горстю содержаша всѧ земли концы.

Въ срѣдѣ, на оѵтренни крѣтогородицѣнъ, гласъ є:

Зряши дреble лгунца и сѧ сбою, дѣла мѣти и всевѣженнѧѧ ѡтроковица, на крѣтъ воздвиженя, вопиаше слезлиющи: оѵбы миѳ, сїе мѹи, какѡ оѵмираешн. б҃гъ єстествоимъ сыйи б҃езимѣртенъ;

Въ срѣдѣ вѣчера, на Г҃ди воззвѣхъ б҃городицѣнъ, гласъ є:

Радъися прѣбоческаѧ печате, и б҃огласиꙗхъ апѣль проповѣданїе: б҃га бо воистиннѣ ѿщаго воплощенна, паче оѵмѣ и слоба родилъ єсѧ, таѧ: имже пѣрвое воспріимше блгорође, и рѣскѧ пнющи наслаждайущеся, таєвѣ ходатанци таювъѧ сиѣгlostи, и молитвенници ѿгоприѣтни, пѣсни ми почитаемъ. тобою пречтакъ ѿбогатившеся, присноѹшия сподоблѣмся жиѹни сѧ твоегѡ, подающаго ѿгатиѡ вѣлию мѣть.

Въ срѣдѣ вѣчера, на ст҃ихіи б҃городицѣнъ, гласъ є:

Блжимъ тѣ, сїе дѣо, и славимъ тѣ, вѣрни, по доль, градъ непоколебимыи, стѣнѣ ненеборимыю, твѣрдью предстательници ѿ привѣжище душъ нашихъ.

Въ четвъртък 9 юни българите гласаха:

Блжімъ тѧ, е҃щє дѣо, іакѡ нѣзъ теєгъ возїлъ ілнцє праѣды христосъ, німѣлъ вѣлию мілостъ.

Въ четвъртъкъ вечер, на Гданския собородичен, гласът е:

Избавленіє на́съ рáди, и цéнъ велікъю, пре́гъю крóвь твою и збо́илъ є́си
дáти везгрéшне хртè мóй, ве́мъ хотáй спасе́ниє полчнити. тѣмже та́м злáчи
пригвождена мтъ твою, ру́дáюши власы терзаше сюю, глаголюши: чадо, лгнчес
всeneпорочныи, мíръ хота́ и збáвиши честною твоюю кро́вью, ѿ чию моюю кáкѡ
зашéлъ є́си спасе, не заходи́мое сльнце, ве́мъ пода́й просвеще́ниє, и мíръ, и ве́лию
мать.

Въ четвъртото кв. вечера, на стъховнѣ кръгъ от бдичене, гласъ ѝ:

Зράψῃ δρέβλε ἄγνιца ἡ σῆλα σβοεγὸ δέα μῆτη ἡ βεεβλήζένηαλ Ὁτροκοβίցα, ηλ
κρῆπτὴ βοζβύιшена, вопї́льше слезáψи: οὐβы́ мнѣ́ сїе мόň, κάκω ούμηράеши, εѓз
ξεгтесствомъ сый бεзсмेरтенъ;

Въз патоќкъ, на оѓренни крѓоѓороднченци, гласъ є:

Стáвши оў кртà інсе, тeбe рóждшаа плáчущиа рыдáше, вoпiючи: не тeрплю
тiй, пригвождéна зráщи тà на дрéвѣ, єгóже породíхъ азъ, и нзбѣгóхъ болѣзнi
такъ беzmѣжна, и какъ нынѣ болѣзнii содержима єсмъ, и оѹзвлáюса
сéрдце мъ; нынѣ бо нспóлниа глаголъ, иже рече сүмешéнъ: сéрдце твоe непорочнаа,
орðжie прoи́дeтъ. но нынѣ, се мои, воскрени, и спаси поиѹшиа та!

Въззвани във вечера, на Гдѣ въззвани въззвани бѣгърднченъ, гласъ є:

Въ чеरмнѣмъ мори, неискообрѣчныя невѣсты ѿбраузъ написаѧ и ногда. та旣
машеи, раздѣлнитель воды здѣ же гаврійль, служитель чудеса. тогда глабинѣ
шестьвова немокроенна иль: нынѣ же Христъ роди беъзсѣменна дѣла. море по
прошествїи илебѣ преображенъ не проходно: не порочна по рѣтвѣ єммандинлебѣ
преображенъ не тлѣна. сый, и прѣжде сый, гавленска гакъ члѣпкъ, еже помѣлѹи насы.

Въз патоќкъ вечера, на стїхъвнѣ бѓородицени, глагълъ:

Те^вѣ мόлнмсѧ тѣкѡ єжїи мѣрн: єлгословеннаѧ, молн ѿ спасенїи дѹшъ нашнхъ.

Wерадованнаѧ, ходатайствѹ твоимъ мѣтвамъ, и нѣпроси дѹшамъ нашымъ множество щедротъ, и ѿчищенїе многихъ прегрешенїй мольмса.

Вз дѹшъ оѹтра бѣородиценъ, глагъ є:

Оле ѡкаиннаѧ дѹшѣ! кіи ѿвѣтъ ѿмашн речи сѹдїи во ѿни чагъ, єгда прѣтъли постѣвлениа на сѹдѣ, и сѹдїи прїндетеши ѿ насъ, сошедъ со тмамъ ѿг҃льскими; єгда сядетеши на сѹднїи, прю отворити съ рабыи непотрѣбными, подобными мнѣ, чти ѿвѣщаши ѿмашн; чти же принести тогда; поистинѣ ништо же, оѹмъ и тѣло ѿсквернивши твоѧ. Тѣмже принади къ дѣѣ, и зови непрестанно, податьи те^вѣ богатиѡ грешивъ прощенїе.

Глáс 5:

Вз недéлю вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáс 5:

Слóво собесиначáльноe őцъ же һ джъ, архáггльскимъ глáсомъ вѣe, во ѹтробѣ зачéни, херðвímовъ, һ сеrafíмовъ, һ преетблóвъ таинствъ էсì превыши.

Вз недéлю вéчера, на стíхóвиѣ егóроднченъ, глáс 5:

Архáггльски вспомиmъ, вѣрни, нѣный чеpтогъ, һ дверь запечатанъ вонстиннъ: радъниса, էлже ради ѿрастè наmъ спсъ вефхъ хртосъ, жизнодáбецъ һ егъ: ии зложи, влчъ, мдчнтель, везеáжныя враги наша, рдкóю твою, пречтла, ѹповáниe хртгáнъ.

Вз понедéльникъ ѹтра егóроднченъ, глáс 5:

Архáггльское слóво прїalla էsì, һ херðвимскій пртоль показалъ էsì, һ на вѣлкотїлъ твоихъ исила էsì, вѣe, надежда дшъ нашихъ.

Вз понедéльникъ вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáс 5:

Члвкоколюбїлъ твоегѡ пдчннъ, һ блгодробїлъ твоегѡ глагннъ, һ блгости шедрѡты иенчестныя покажи пречтла дбо, на мнѣ őкалиниемъ. ѹттоли пажитъ грѣховнъ, цѣломъдрїе подавши, һ соблюди съ дшъю һ тѣло моe неискверно, ҃же спса рождшалъ.

Вз понедéльникъ вéчера, на стíхóвиѣ егóроднченъ, глáс 5:

Ииктоже притекаий къ тебѣ посрѣменъ ѿ тебѣ һехднитъ, пречтла вѣe дбо: но прбситъ блгодати, һ прїемлетъ дарованіе къ полезномъ прошению.

Во втóрникъ ѹтра егóроднченъ, глáс 5:

Белікихъ дарованій, چтла дбо егомати, ты сподобилъ էsì, ҃къ родилъ էsì плоти էднаго ѿ тѣци хртгъ жиznодабца, во спасеніе дшъ нашихъ.

Вз втóрникъ вéчера, На Гдн воззвáхъ кртогороднченъ, глáс 5:

Люди беzzаконибнши, беъ прѣды пригвождяюща тл на дреѣ, дба, һ چтла мти твоѧ злѣши, ҃ко же съмешн прорече, ѹтробою спсе, ѹзвлышеса.

Вз втóрникъ вéчера, на стíхóвиѣ кртогороднченъ, глáс 5:

На дрέвѣ жибóтъ нашъ Зрâщи вене́порóчнаѧ б҃҃е віслающ, мѣрики рыдающи вопїлше: сїе мої, и б҃҃е мої, спилюе́мъ пою́щыя тѧ.

Въ в срѣдѣ, на оўтреннѣ крѣто-горо́дниченѣ, гла́съ 5:

Агнца свое́го, агнца неискре́ннаѧ дрѣвле и непорочнаѧ вѣща, на дрѣвѣ крѣти́мъ якѡ оўзрѣ мѣрики востклицáше, и дивлышнаѧ вопїлше: чадо сладчайшее, что́ зре́шие сїе нобоё и преславное; какѡ сонмъ везелгодатныѧ сѣдни́ца пілатовъ предаде тѧ, и ѿдѣждае тѧ на смерть живота влакиескихъ; но воспѣваю твоё неизреченое слове, синизхождение.

Въ срѣдѣ вѣчера, На Г҃и воззвѣхъ б҃҃оро́дниченѣ, гла́съ 5:

Завѣдѧ сопроти́внику лѣка́выи ста́дѣ твоемъ претѣла, все́гда боя́тъ, хотѧ се́бѣ си́едь сотвори́ти: но ты́ б҃҃е, и збáви на́с ѿ тогѡ вреда.

Въ срѣдѣ вѣчера, на стихо́внѣ б҃҃оро́дниченѣ, гла́съ 5:

Око се́рдца моегѡ воспѣшило къ тебе, вѣща, не превзри мѣлагѡ моегѡ возды́ханїѧ, въ часъ, е́гда сѣдни́ца сїз твои міръ, б҃҃ди ми́ покро́въ и помо́щица.

Въ четвертойкѣ оўтра б҃҃оро́дниченѣ, гла́съ 5:

Преложение скорблящиихъ, премѣнение болѣшихъ е́сѧ, б҃҃е все́пѣта, спаси градъ и людьи, боримыихъ оўмиреніе, ѿбрѣваемыихъ тишину, е́дина предстательница вѣрииихъ.

Въ четвертойкѣ вѣчера, На Г҃и воззвѣхъ крѣто-горо́дниченѣ, гла́съ 5:

Зрâщи тѧ претѣла, на дрѣвѣ пригвождае ма вопїлше: и сїе мої и б҃҃е, что́ преславное твоё, и слышаніе странные, е́же претерпѣвалеши за многѹю мѣту;

Въ четвертойкѣ вѣчера, на стихо́внѣ крѣто-горо́дниченѣ, гла́съ 5:

Предстоиши оў дрѣва и ногда во вре́мѧ распѣтиѧ, дѣла съ дѣственными оўчию́мъ, и плачущи вопїлше: оўбы мнѣ, какѡ спра́ждеши, всѣхъ христѣ сый везистрѣстїе;

Въ пятойкѣ, на оўтреннѣ крѣто-горо́дниченѣ, гла́съ 5:

Пригвозди́хъ оўбѡ якѡ чловѣка на дрѣвѣ, и оўмертвѣхъ, и во грѣвѣ

положенъ быхъ, таікѡ смѣртныи: но таікѡ бѣзъ во славѣ, мѣнъ чистылъ дѣо, паки востаю традиціенъ.

Въ патокѣ вѣчера, на Г҃и воззвѣхъ Егородиценъ, гласъ 5:

Кто тѣбѣ не огнелажнѣтъ престолъ дѣо; кто ли не воспоетъ твоегѡ пречистагѡ ржѣтвѧ; бе злѣтнѡ во ѿцѣ возвѣльви и изъ Единороднїи, тойже ѿ птыла прондѣ, неизреченнѡ воплощисѧ: Естествоомъ бѣзъ сиїи, и Естествоомъ быхъ человѣкъ наꙗзъ рѣди, не во двою лице раздѣллѣмыи, но во двою Естествоѣ неслѣтнѡ познавлѣмыи. тогдѣ моли чиста венчанна, помиловатисѧ душамъ нашымъ.

Въ патокѣ вѣчера, на стихобиѣ Егородиценъ, гласъ 5:

Молитвами рождшилъ тѧ, Христѣ, мѣннику твоихъ и апѣлъ, и прѣвѣкъ, и стихиетеи, прѣбываихъ и прѣбываихъ, и вѣхъ стыихъ, огнепышылъ рабы твоѣ огнекои.

Въ днѣвѣтѣ огнѣра Егородиценъ, гласъ 5:

Ега извѣ тѣбѣ воплотившагосѧ раздѣлѣхомъ, иже дѣо: тогдѣ моли ѿ спасенїи душъ нашыхъ.

Извѣлъ и есѧ пребывалище Еголѣпно пречиста: ега во вмѣстѣ чиста и Христѣ родилъ есѧ, неискорѣнна мѣнъ дѣо, во двою душеситеѣ, во Единой же и постѣ. тогдѣ огнмоли чиста, Единороднаго пѣренца, тѧ дѣвъ непорочнѹ, и по ржѣтвѣ сохранишаго, душы огнекои вѣрою огнепишнїхъ во свѣтѣ, и въ неуплѣннѣмъ блаженствѣ.

Глáс 3

Вз недéлю вéчера, На Гđи воззвáхъ егóроднчénz, глáс 3:

Еси птéсни ми со лгглы вцѣ возопїмъ, та́кѡ сїса міръ родилъ єсть, по ржтвѣ же паки пребыть дѣа, и міръ нзбáви ѿ прелести ржтвомъ скоимъ, и пн҃шъ подаде на́мъ ненжднвáемъю, млекомъ пнгáюща свободнтела двшъ на́шихъ.

Вз недéлю вéчера, на ст҃хóвнѣ егóроднчénz, глáс 3:

Бже рдьиса, тебѣ зовемъ со лгломъ, егоневѣсто, чефтогъ и дверь, и пртоль ѕгнениыи нарнцлюще тебе, и несткому ѡю горѣ, и кдпинъ непалимъю.

Вз понедéльникъ оўтра егóроднчénz, глáс 3:

Оумири млтвамъ вцы жи́знь на́шъ, вопиющи хъ ти: млостиве гđи, слава тебе.

Вз понедéльникъ вéчера, На Гđи воззвáхъ егóроднчénz, глáс 3:

Вз малéжи ѿбревáема мѧлбностти, въ пристанище блгогтншное спасенїя напрѣви влчце.

Вз понедéльникъ вéчера, на ст҃хóвнѣ егóроднчénz, глáс 3:

Рдьиса, сїнца ѕблаже мысленаго и нензречениаго влчце: рдьиса, всесвѣтлая сѣщѣ: рдьиса, сѣщннче всезлатыи. Тобою, преста́л, єна нзбáвиса ѿ клатвы. Но та́кѡ имъщи дерзновенїе ко блгопремѣнномъ си ѡтвоемъ и егъ, мѣрнею твою молитвою и ѿскрѣй молитиса, пречтал.

Во втóрникъ оўтра егóроднчénz, глáс 3:

Свѣтъ хртъ, проzahlъ и єси ѿ дѣи: и просвѣтъ и єси рдъ человѣческии: гđи, слава тебе.

Вз втóрникъ вéчера, На Гđи воззвáхъ кртогегороднчénz, глáс 3:

Влчце всеста́л дѣо, рождшиса гђа, за млрдїе на кртѣ привозднвашага, и жи́зни стрѣнъ иеточнвашаго міръ, тогд ѿмоли спстиса двшамъ на́шиимъ. Тебе бо єдннъ и мамы вѣрнїи пребѣжище, спѣнъ и заслугленїе: тѣмже и притекае къ покрѣвъ твоемъ.

Въ втόρникъ вечера, на съхъбнѣ кръгъороднченъ, гласъ 3:

Своегдѣ еѣла на дреѣвѣ вѣдлъщи дреѣвле, сеѳдце твоѣ Орѣжіемъ пеѧли иѹзъвлѣше прѣчтала.

Въ срѣдѣ, на оѫгренни кръгъороднченъ, гласъ 3:

На дреѣвѣ пригвождѣна тѣло болею, тѣкъ всенепорочнаѧ иѹзрѣ плачъши пољше держаѣвъ твою.

Въ срѣдѣ вечера, На Г҃ди воззвѣхъ бѣороднченъ, гласъ 3:

Молѣвѣ принеси твоихъ рѣзы къ твоемъ сѣвѣ честнѣла, да спаситъ всѧ, тѣже созда.

Въ срѣдѣ вечера, на съхъбнѣ бѣороднченъ, гласъ 3:

Бдѣнѣ по рѣтвѣ прѣчтѣю дѣвъ вспомимъ, тѣкъ мѣръ бѣла слобда, глаголюще: слава тебѣ.

Въ четвъртокъ оѫгра бѣороднченъ, гласъ 3:

Родилася єснѣ ѿ дѣви иесказанію, Христѣ, и просвѣтнѧѧ єснѣ сѹшыла во тмѣ, вопиющыѧ: Г҃ди, слава тебѣ.

Въ четвъртокъ вечера, На Г҃ди воззвѣхъ кръгъороднченъ, гласъ 3:

Вѣце всестѣла дѣо, рождашаѧ Г҃да, за благоговѣніе на крѣпѣ пригвозднѣвшиагося, и жиѣнїи сѣрѣхъ иѣсточиѣша мірѣ, тогдѣ иѹмоли спасиѧ душамъ нашымъ: тебѣ бо єдѣнѣ иаммы вѣрнїи приебѣжищє, и сѣнѣ, и засѣплѣнїе. тѣмже и приитецакемъ къ покроѣ твоемъ.

Въ четвъртокъ вечера, на съхъбнѣ кръгъороднченъ, гласъ 3:

На дреѣвѣ пригвождѣнна тѣло болею всенепорочнаѧ тѣкъ вѣдѣ, плачъши пољше держаѣвъ твою.

Въ пятоқъ, на оѫгренни кръгъороднченъ, гласъ 3:

Своегдѣ еѣла на дреѣвѣ вѣдлъщи дреѣвле, сеѳдце сбоѣ Орѣжіемъ пеѧли иѹзъвлѣше прѣчтала.

Въ пятоқъ вечера, На Г҃ди воззвѣхъ бѣороднченъ, гласъ 3:

Мѣти иѹшо позналася єснѣ, паче єстесствѣ бѣ, пребыла же єснѣ дѣла, паче

слόва һ̄ рáз8ма, һ̄ ч8десè рж̄твà твоегѡ сказáти ѧзыкъ не мóжетъ. преслáви8
бо с8щ8 злчáтiiю ҃тглa, непoстнíженъ ѣсть ѿбраzъ рождéниѧ: һ̄дѣже бо хóщетъ
еѓъ, поeбѣждáетъ сла ѣстesтвà чиhi. тѣмже та ви мт̄рь вѣjiiю вѣд8щe, молимъ
ти сла прилѣжнiю: моли спестнисла д8шамъ нашымъ.

Въ платоκъ венчера, на стихо8ниѣ бѣороди8енъ, гласъ 3:

Иже єдинна невмѣстніяго прїймши, һ̄ рождши вѣа слобода воплощенна, моли
спаси8са д8шамъ нашымъ.

Въ с8бебо8т8 оѹтра бѣороди8енъ, гласъ 3:

Моли, дѣо, со ѧплы һ̄ мѣченіки, ѿбрестъ на с8дѣ преставльшымъ вѣлию
милости.

Закона һ̄сполненіе родилъ ѣси, һ̄збáви8тела плотию бывшаго: не во бысть
с8шымъ прејде въ Законѣ ѿправданіе: хр̄тосъ же на8съ ради распятса һ̄ ѿправда.
такъ оѹбѡ һ̄мѣщилъ дeрзновеніе, такъ мт̄и, моли сна твоего блгогодїтровбнаго,
д8ши оѹпокойти блгочестнiю ѿ на8съ преставленныхъ вспѣгла.

Глáсъ и

Вз недéлю вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáсъ и:

Всегда творцà лзъ твáрь ѿикорблю һ прогнбвлю, дáждь ми нсправленїе, отроковице, прéжде того премѣнивши, һ помоцию твою къ дѣламъ огнеднымъ возстáви, іако да ольчи сїенїе һ ѿставленїе.

Вз недéлю вéчера, на стихóвиѣ егóроднченъ, глáсъ и:

Архáгъла гаврійла глáсъ воспріймшe, рцемъ: рáдъисъ, мтн бжїа, іаже жиизнодáвца хртъл мрдъ рóждши.

Вз понедéльникъ оѓтра егóроднченъ, глáсъ и:

Нбнал поютъ тл, ѿбрáдованил мтн безнебѣстнал, һ мы славослóвимъ неизлѣдованиое твоё ржтвò, бщe, моли спасибо дшамъ нашымъ.

Вз понедéльникъ вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáсъ и:

Вѣрою притекаю къ покрову твоемъ, егороднитељнице чтил, ѿ напастей һ ебдъ һ страстнаго спасибо, һ ѿ експискаго ѿзлобленїя спаси мя: іако лѣтн имѣщи погибъ, һ спасилю іавльшика ходатанца вѣщe, іаже бга р0ждши лѣтнаго, єдинаго всецедраго, һ многоблаготрбнаго.

Вз понедéльникъ вéчера, на стихóвиѣ егóроднченъ, глáсъ и:

Радъисъ, вселенныя похвало: радъисъ, хрáме гднъ: радъисъ, горю прїаштненна: радъисъ, всѣхъ прибѣжнице: радъисъ, всѣшнице златый: радъисъ, славо православныхъ чтил: радъисъ, мріе мтн хртъл бга: радъисъ, ради: радъисъ, бжтвенил трапезо: радъисъ, сїне: радъисъ, ржко всезлатал: радъисъ, всѣхъ оѓпобанїе.

Во втóрникъ оѓтра егóроднченъ, глáсъ и:

Крбвъ твои, бщe дѣо, врачество сиеть дхбное: вз ѿнь ео прибѣглиюще, ѿ дшамъ вселенныхъ недѣгъ нзбелвлемса.

Вз втóрникъ вéчера, На Гдн воззвáхъ кртгоегороднченъ, глáсъ и:

Агнца тл єгда агнца һ дѣлл къ залогенїю ведома оѓзрѣ то слезами слове послѣдоваше, һ взыбаше: гдѣ тщишисъ чадо моё; сшествю тесѣ сладчайшій,

не тेरплю́ бо не зре́ти теbe ѹїse мóй многомл̄тиве.

Вз втóрникъ вéчера, на ст҃хóвнѣ кр̄тоегородиценъ, гла́съ ѵ:

Гдн, єгда та синца прáведнаго солице ви́дѣ на дре́вѣ повѣшена, лѹчи скры́, и лѹна свѣтъ во тьмѣ преложи: всенепорочна л же твоѧ мѣти оѓтробою оѓазвалашеся.

Вз в срѣдѣ, на оѓтрени кр̄тоегородиценъ, гла́съ ѵ:

На кр̄тѣ повѣшена зра́щи чта́ла тебѣ ро́ждша ла гдн, и бли́зъ бы́вши, плáчущи глаголаше: чадо, что́ та́ль стрáждеши плоти, и тщи́ши ся везчáдитвовать ла; потщи́ши прославитися, ѻакѡ да возвельчѹшися стрѣти твоёю.

Вз срѣдѣ вéчера, На Гдн воззвáхъ еѓородиценъ, гла́съ ѵ:

Ви́ждь моегѡ сокрѹшениагѡ сéрдца воздыиха́нїе еѓоне вѣсто, прїими дѣо мріе чта́ла, рѹкъ моихъ воздѣланїе, ѻакѡ члвѣколюби́ва, и не ѿрнини всенепорочна л да пою и велчáю та́ль возвельчѹвшѹ рода на́шъ.

Вз срѣдѣ вéчера, на ст҃хóвнѣ еѓородиценъ, гла́съ ѵ:

Азъ, дѣо стáл вѣ́е, къ покрѹвѣ твоемѣ прнебѣгай, вѣ́мъ, ѻакѡ ѿбрѣшѹ тобою спасе́нїе, мόжеши бо, чта́ла, помоющи мнѣ.

Вз четвєртóкъ оѓтра еѓородиценъ, гла́съ ѵ:

Исхи́ти ла, вѣ́щу, рѹки сми́ла человѣкоѹбіици, хотѣши ла лѹка́сткомъ поглоти́ти до конца: сокрѹшн чѣлюсти єгѡ, молю та, и кѡзни разори, ѻакѡ да нѣзбы́зъ ѿ ногтей єгѡ, велчáю засѣпленїе твоё.

Вз четвєртóкъ вéчера, На Гдн воззвáхъ кр̄тоегородиценъ, гла́съ ѵ:

Та ви́дащи прнгвождáема на кр̄тѣ ѹїсе, и стрѣти прїемлюща болею, дѣа и мѣти твоѧ, вѣ́ко, оѓвы миѣ, вопї́аше, чадо слáдкое, рѣны непрা�ведиша кáкѡ терпіши, врѹчѹ ненѣзбліиши человѣческое неможенїе, и ѿ тли вспѣхъ нѣзбліиши мѣрдїемъ твоимъ;

Вз четвєртóкъ вéчера, на ст҃хóвнѣ кр̄тоегородиценъ, гла́съ ѵ:

Юннца не скверна л юнца ви́дащи на дре́вѣ прнгвождáема болею, ридающи жалости, оѓвы миѣ, вопї́аше, любимѣши чадо! что́ теbe соница воздала

БЕЗБЛГОДАТНЫЙ ГВРЕНСКИЙ, ХОТЯ МА ОБЕЗЧАДСТВОВАТИ ѩ ТЕБЕ ВСЕЛЮБЕЗНЕ;

ВЪ ПЛАТОКЪ, НА ОУГРЕНН КРГОБГРОДНЧЕНЪ, ГЛАСЪ І:

Не терплю чадо, видавши тѧ на дреѣвѣ оѹснѹвша, бодростъ всѣмъ подающаго, яко да иже дреѣвле преступленїемъ плодомъ, сномъ погибельныимъ оѹснѹвшымъ, вжественнѹю и спасительнѹю бодростъ подаи: дѣла глаголаше плаѹщися, иже величаемъ.

ВЪ ПЛАТОКЪ ВѢЧЕРА, НА Г҃И ВОЗЗВАХЪ ЕГОРОДНЧЕНЪ, ГЛАСЪ І:

Щѣ нѣный за члвѣколюбіе на земли ѹвиша, и съ чловѣки поживе: ѩ дѣы бо чтыя плоть прїемыи. и иѣ неѣ прошедви ѿ восприятїемъ, єднѹ єсть иѣ, сѹгѹз єстесствомъ, но не упостаси. тѣмже совершена тога бга, и совершена чловѣка воистиннѹ проповѣдающе, исповѣдемъ христѧ бга нашего: єгоже моли, мти безнебесна, помиловатьися дѹшамъ нашымъ.

ВЪ ПЛАТОКЪ ВѢЧЕРА, НА СТИХОВНѢ ЕГОРОДНЧЕНЪ, ГЛАСЪ І:

Чтѧлъ дѣо, слова вратѧ, бга нашегѡ мти, моли спаситися наимъ.

ВЪ ДВЕСТЬ ОУГРЫ ЕГОРОДНЧЕНЪ, ГЛАСЪ І:

Вѣчце, прїими молитвы рабовъ твоихъ, и извѣни наꙗ ѩ вслѣдія иѹжды и печали.

Яко заженши безнажальне слово бга ѡцѧ, мти риимъ твоимъ дѳрзновенїемъ прилечиши моли, егороднтельнице, оѹчиннити рабы твоѧ, идѣже ликованіе прѣныихъ непрестанное велелашися и хвалашися тѧ, идѣже сѣѧлость вѣчнѹща, и сладкій гласъ празднѹющаго.

Ӯпгестнгелъныл восткрёсны Ӯсмì гласывъ бѓороднчны

Глász А, бѓороднченз:

Гаврїнлð вѣщамвшð теебë, дëо, радынса, * со гла́сомъ воплоща́шеся ви́бѣхъ вѣка въ теебë * сїгѣмъ кївѡтѣ, * та́коже рече пра́ведный дѣдъ, * та́вна́са є́снъ ши́ршилъ нѣсъ, * поноси́вше зи́жднітела твоегò: * слáва ве́льшемъса въ тѣ: * слáва прошедшемъ нѣзъ теебë: * слáва вободнівшемъ на́съ рожде́ствомъ твоимъ.

Глász Б, бѓороднченз:

Всѣлъ паче смы́сла, * всѣлъ пре́слѣвна́лъ тво́лъ, б҃же, та́инства, * чистотѣ запечатанной, * и́ дѣ́вествъ христи́нмъ, * мѣти пози́лъса є́снъ нелόжна, * бѓа ро́ждши и́стиннаго. * тогò моли́, спаси́са дѹшамъ на́шымъ.

Глász Г, бѓороднченз:

Тѣлъ ходатайствовавшю спасе́нїе рода на́шего * воспѣваемъ, б҃же дëо: * плоти́ю бо ѿ теебë воспrijатою сїзъ тво́й, и́ бѓъ на́шъ, * кре́стомъ воспrijимъ спра́сть, * нѣзбѣви на́съ ѿ тлї, та́къ члвѣколюбецъ.

Глász Д, бѓороднченз:

Б҃же ѿ вѣка оұтгленио, * и́ лїгглюмъ несвѣдомое та́инство, * тобо́ю, б҃же, сѹшыимъ на земли та́вна́са бѓъ, * в неслы́тномъ соединенїи волоша́емъ, * и́ кре́стъ волею на́съ ради воспrijимъ: * и́мже восткрёсъ первозданиаго, * спасе ѿ смѣрти дѹши на́шъ.

Глász Е, бѓороднченз:

Радынса, дѣре гднла непроходима́лъ: * радынса, сїгѣндо и́ покрове притекающи хъ къ теебë. * Радынса, нешибре вѣдомое приста́нище, и́ неискѹсбрачна́лъ, * ро́ждшилъ плоти́ю творца твоегò и́ бѓа: * молѧши не ѿскѹдѣвай ѿ воспѣвা�ющи хъ, * и́ кланяющи сѧ рожде́ствъ твоемъ.

Глász Ж, бѓороднченз:

Предпоглавъетъ гедеонъ злачайтие, * и́ сказываетъ дѣдъ рожде́ствъ твоє, б҃же: * си́нде бо та́къ дождь на рѹни сїво во чрево твоє, * и́ прозлелъ є́снъ ве́зъ сѣмене земле сїгѣлъ, * міра спасе́нїе, христъ бѓа на́шего, * благодатна́лъ.

Глáсъ 3, Егóроднichenъ:

И́акѡ на́шегѡ воскreséниѧ соуровище, * на тѧ надѣюшыѧ, вспеѣтла, * ѿ рóва и глаѓиныì преграђенїй возведи: * тýи бо повѣниѧ грађа спасла єси, рóждшиѧ спасење на́ше, * та же прeјде рождеſтвà дѣла, и въ рождеſтвѣ дѣла, * и по рождеſтвѣ паки пребываеши дѣла.

Глáсъ 4, Егóроднichenъ:

И́же на́съ рáди рождењиѧ ѿ дѣбы, * и распáтгie претерпѣвъ, блгий, * и спровеѓий смéртю смéрть, * и воскreséниѧ тавлéнїи таќѡвъ Егъз, * не прeзри, та же воздалъ єси рдкóю твоéю: * та въ чловѣколюбїе твоe, милюстине, * прїими рóждшѹю тѧ Егъз молâщѹю за ны, * и спаси, спасе на́шъ, людни ѿчâниѧ.

Прокімены, и Апостолы, и Апостоліаре, и Евангілія Днієвній.....	1
Вз понедільник.....	1
Во вто́рник.....	3
Вз сре́дъ.....	5
Вз четвертік.....	7
Вз п'ятік.....	9
Вз суботу.....	11
Начало високосного із єзапостіларій.....	13
Єнгіліе високріно пе́рво, що мате́а, зачало рі́.	13
Єзапостіларій І:.....	13
Оұғренілак спіхіра, гла́съ І:.....	13
Єнгіліе високріно ІІ, що мари́ка, зачало О.	14
Єзапостіларій ІІ:.....	14
Оұғренілак спіхіра, гла́съ ІІ:.....	14
Єнгіліе високріно ІІІ, що мари́ка, зачало ОІ.	15
Єзапостіларій ІІІ:.....	15
Оұғренілак спіхіра, гла́съ ІІІ:.....	15
Єнгіліе високріно ІV, що лькі, зачало рі́.	17
Єзапостіларій ІV:.....	17
Оұғренілак спіхіра, гла́съ ІV:.....	17
Єнгіліе високріно ІVІ, що лькі, зачало рі́.	18
Єзапостіларій ІVІ:.....	19
Оұғренілак спіхіра, гла́съ ІVІ:.....	19
Єнгіліе високріно ІVІІ, що лькі, зачало рі́.	20
Єзапостіларій ІVІІ:.....	20
Оұғренілак спіхіра, гла́съ ІVІІ:.....	21

Бұліе востріно ә, шішінна, зачало әзг.....	22
Бұлапостіларій ә:	22
Оұтренналаа стіхіра, глас ә:	22
Бұліе востріно һ, шішінна, зачало әзде.....	23
Бұлапостіларій һ:	23
Оұтренналаа стіхіра, глас һ:	23
Бұліе востріно ә, шішінна, зачало әзб.....	24
Бұлапостіларій ә:	24
Оұтренналаа стіхіра, глас ә:	25
Бұліе востріно ә, шішінна, зачало әзс.....	26
Бұлапостіларій ә:	26
Оұтренналаа стіхіра, глас ә:	27
Бұліе востріно ә, шішінна, зачало әзз.....	28
Бұлапостіларій ә:	28
Оұтренналаа стіхіра, глас ә:	29
Бұлапостіларій көсөл седміцы, самопісіш	30
Ко понедельник:.....	30
Ко вторник:.....	30
Ко среда һ пятоқ:.....	30
Ко четверг:	30
Ко пятница:.....	31
Святые дни в воскресенье	32
Святые дни подобные по гласу, трижды.....	32
Тречиин Днебнін На һ Гласовы.....	33
Песни тречины. Глас ә:.....	33
Песни тречины. Глас ә:	34
Песни тречины. Глас ә:	34

Пѣсни тѣчны. Глѣсъ І:	34
Пѣсни тѣчны. Глѣсъ ІІ:	35
Пѣсни тѣчны. Глѣсъ ІІІ:	35
Пѣсни тѣчны. Глѣсъ ІV:	35
Пѣсни тѣчны. Глѣсъ ІVІ:	36
Тѣчны Сѣлѣ Григорій Сінаїта,	37
Бѣорѡднчины Воскресны, На ѿмѣ гласовъ	39
Глѣсъ І:	39
Глѣсъ ІІ:	39
Глѣсъ ІІІ:	39
Глѣсъ ІV:	40
Глѣсъ ІVІ:	41
Глѣсъ ІVІІ:	41
Глѣсъ ІVІІІ:	41
Глѣсъ ІVІІІІ:	42
Бѣорѡднчины ѿмѣ Гласовъ.....	43
Глѣсъ І:	43
Глѣсъ ІІ:	46
Глѣсъ ІІІ:	49
Глѣсъ ІV:	52
Глѣсъ ІVІ:	55
Глѣсъ ІVІІ:	59
Глѣсъ ІVІІІ:	62
Глѣсъ ІVІІІІ:	65
Ѣпъстнтельныя воскресны ѿмѣ гласовъ бѣорѡднчины	68